

“கற்றோர்க டாமுதப்பர் கல்விதனி லாண்டயுள்ளோர்
பெற்றோ மெனவுக்து பின்புகற்பர்—மற்றோர்க ள்
மாச்சரியத் தாவினிலிவ் வந்ததென்னெஞ் செய்கழகை
யாச்சரிய மோதர னவர்க்கு.”

விவேகசிந்தாமணி.

அறிவைப் பரவச்செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புத்தகம். 1.

1893ஆம் பிப்ரவரிமீ.

இலக்கம். 10.

மரத்தின்கனி கீழேவிழுவுதேன் ?

ஆங்கிலேய தேசத்தில் ‘உன்ஸ்தார்ப்’ ககரத்தில் 250 வருடங்களுக்குமுன் பிறந்த ஸ்ரீ லக் நியூட்டன் என்றஜடத்தத்துவசாஸ்திரியானவர் ஒருளர் தன் தோட்டத்திற் சுற்றியுலாவுகையில், அங்குமின்ற வோர் மரத்தின் கனி கீழே விழக்கண்டு, அதன் காரணம் யாதென ஆலோசிக்க லானாரென்று ஓர்கதை சொல்லதுண்டு. அக்கதையின் வாஸ்தவ மெய்னமாயினும், இவ்விதவான் உலகத்தார்க்கு மெய்யறிவூட்டும் உண்மைகள் நிறைந்த சடத்தனவ சாஸ்திரத்தின் அபிவிர்த்திக்காக பலவாறுமுதத்து ஆராய்ந்தறித்த *பிரபஞ்ச முறைமைகளிலொன்றையின்று சிவிலு கவனிப்போமாக.

“மரத்தின்கனி கீழே விழுவுதேன் ?” என்ற கேள்விக்கு விடையளிப்பது அதிகவருத்தமாக பிரதமதிருஷ்டியிற் றோன்றவில்லை. மரத்தின் கிளையில் தொக்குங் கனிமானது அக்கிளையினின்று கெழித்தவுடன் ஆதாரமொன்று மில்லாததனால் கீழே விழுந்தென்பீர்கள்: மெய்யே. ஆனால் ஆதாரமில்லாவிடின் கீழே விழவேண்டிய முகாந்தரமென்ன? தாங்களில்லாப் பதார்த்தங்களையாவும் எவ்விட மிருப்பினுங்கீழேவிழ வேண்டியது கட்டாயமா? சூரியன், சந்திரன், சுக்கிரன், வியாழன் முதலிய கிரகங்களும், ஆகாயத்தையலங்கரிக்கும் அனந்தகோடி தாராகளங்களும் அந்தரத்தில் ஆதரவுபற்றியே நிற்

கின்றனவோ? அன்றியும் உருண்டைவடிவான இப்பூகோளத்தின் மறுபுறத்தார் மெது பாதத்தின் கீழிருப்பதாக நாமும், அவர்கள் பாதத்தின்கீழ் எயிருப்பதாக அவர்களும் நினைப்பது சகஜமாயிருப்பதால், மேல் கீழ் என்பதன் பொருள் தான் என்ன? இத்தகைய கேள்விகளுக்கு நியூட்டன் காலத்திற்குமுன் சரியான விடைகளைளிப்பது அரிதாயிருத்தது.

சடப்பொருள்களினின்று சடப்பொருள்களே வேற்றுமைப்படுத்து நிலக்கணங்களில், தன் சக்தியினாலோரிடம் விட்டு மற்றோரிடத்திற்கு கருத்தன்மையொன்று, என்பது யாவருமிடத்திலுமும், மனிதர் மாத்நிரமன்று, விலங்குகளும் புபுட்களும் தத்தமங்கு பண்டிய வேளையில் ஒரிடம்விட்டு மற்றோரிடம்பேகக் கூடிய சக்தியை யுடையனவாக, கல், மண், மரம், கனி முதலியன அவ்விதமான சக்தியற்றளவாயிருக்கின்றன. ஆதலால், மரத்தின்கனி கொம்புவிட்டு கெழித்தவுடன், இருத்த விடத்தேயிராது கீழ் நோக்கிச் செல்வது வேறொன்றின் சக்தியினவன்றோ ஆகவேண்டும். *ஆலம்பனமில்லாப்பொருள்களையாவுத்தரைமுகம் போகச் செய்யுஞ் சக்தி யாதென்று அத்தவிதவான் கித்தித்து உலகத்தார்க்குப்புலப்படுத்திப் பெயரும் பெருமையுமுடைத்தார். இச் சக்தியி ளிலக்கணத்தான் காமின்று விசாரணைக்காக வெடுத்துக்கொண்ட விஷயம்.

* Natural Laws. † கைத்திரி கட்டடங்கள்.

† பக்திகள்.

* ஆலம்பனம் = பற்றுக்கோடு.

சார்பில்லாவிடில், தருவின் பழ மாதிரி மன்று, பூமிபிணருளுள்ள மற்ற்லா வந்துக்க ளுத்தரைமீதுவியுபவதகண்டிருக்கிறோம். தரை யோடு சம்பந்தப்படாத பொருள்களெல்லாவற் றையும் பூமியே ஆகர்ஷித்துக் கொள்ளுமானால் இச்சக்தி பூமிக்கே யுரித்து என்றன்றோ தீர்மா னிக்கவேண்டும். ஆனால், பூமியும் சடப்பொ ருளாகையால், மற்றொன்றை யிழுக்குஞ் சக்தி அதற்கெவ்வளவு வந்தது? இவ்விதமான சக்தி யொரு சடப் பொருளுக்கு மிருக்கு மானால் வேறு பொருள்க ளுக்கு மிருத்தல் கூடாதா? இவ்விஷயம் மேற்கூறிய வித்வான் னன்காராய்க்கு, எவ்வளவு காத்த மிருப்பை யிழுக்கின்றதோ, அவ்வளவுமே ஐக்கத்தின்கண்ணுள்ள ஒவ்வொருபொருளுள்ளையப்பொருள்களைச் சர வகாலமும் இழுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற தென் றறித்து, இவ்விசித்திரமான சக்திக்கு *சார்வ யியாயக ஐக்கிஷணசக்தி யென்பபெயரளித்தார். ஆக, பூமி, பழம்என்ற இரண்டுபொருள்க ளோடு த்துக்கொள்வோமானால், பூமி பழத்தை யிழுப்பது மாதிரியல்ல, பழமும் பூமியை யிழுக்கி ன்றது. அன்றியும் பூமி பழத்தை எவ்வளவு ஊக்கத்துடன் இழுக்கின்றதோ அவ்வளவு ஊக் கத்துடன் பழமும் பூமியைப்பிழுக்கின்றது! ஆயினும் பழம் பூமியினிடம் வசக்காணுகிறேமே யொழிய, பழத்தினிடம் பூமி செல்வது யாராவது கண்டதுண்டா? இவ் வாச்சரியத்தின் மு காத்தரம் யாது? ஒருசிறு திருஷ்டாந்த மெடு த்துக்கொள்வோம். உத்தியோகஸ்தர் முதலிய பெரியோர்கள் புத்தகங்கள் கட்டவைத்துக் கொண்டிருக்குஞ் சிவந்த இத்தியா ரப்பர்வார் லீங்கன் பார்த்திருப்பீர்களே. அதை கண்ணியு த்து லீளச்செய்யினும் முன்னிருந்த ஸ்திதிக்குச் சுருங்குஞ் சக்தியதற்குண்டு. அந்தவாரில் ஒரு முழுமெடுத்த ஒரு நுனியை யொரு நாற்காலி யின்காலிற்கட்டி, அந்தவார் எவ்வளவு கீழுமோ அவ்வளவு லீளையிழுத்த மந்தநுனியை யொரு சிறுக்கலுதன்டிற் கட்டினால், சம்பலிப்பதயாத பரப்போம். தலையின்மீது கிடக்கும் நாற்காலி யில் கல்துள்ளும் இயற்கையாயொன்றை யொ ன்றியிழப்பதாகக் காணப்படாவிடும், இரண் டிற்கும் கண்ணியிழுத்துக் கட்டப்பட்ட இத்தியா

ரப்பர் பந்த மிருப்பதால், ஒன்றிட மொன்று ககர்வதை காம் பார்க்கலாம். இவ்விண்ணையு மருகிவிழுக்குஞ் சக்தி வாரின் *குஞ்சனத்துவ, மேயாயினும் கல்துண்டன்றோ நாற்காலிபாற் செல்வது காண்கிறோம். இரு பொருள்களே யும் ஒன்றோடொன்று பிடித்திழுக்குஞ் சக்தி யொன்றே யாயினும், இரண்டும் ஸமமாய் கை ராது. ஒன்று மற்றதைவிட அதிகம் ககரக்கார் ணமென்? ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒருவே லைக்காரன் ஒரு சாக்கரிசியை யெவ்வளவுதூர மெடுத்தச் செல்வானோ, அதைவிட அதிகதூரம் அரைச்சாக்கரிசியை யதே வேலைக்காரன் அதேகாலத்தில் தூக்கச்செல்வானென்பதுதின் ணமன்றோ? மேக்கு ஒரு பெட்டிலுண்டியை யெவ்வளவுவழியிழுக்கக்கூடுமோ, அதிலுமினேக மடங்கு அதிகதூரம் குழந்தைகள் வைத்து விளையாட்டு சிறுவன்முகளை யதேகேரத்தியிழுக்கக் கூடும்ல்லவா? அதுபோலவே, வார் சுருங்குவதால், நாற்காலியில் கல்துண்டு பிரண்டு மிழுக்கப் படுகின்றனவாயினும், நாற்காலியை விட கல்துண்டு இலகுவாய் ககர்ச்செய்யக்கூடியதாகையால், அது அதிக வழிபோகக் காண்கிறோம். நாற்காலியுஞ் சிறுகல் துண்டினிடம் மெய்யாயிழுக்கப்படினும், அது கரும்வழி அதிசொற்ப மாகையால், மேக்குப் புலப்படுகிறதில்லை, காம் விளையாடும் பத்தை காலால் பல மாய்த்தட்டினால், அது வெகுதூரம் போகின்றது. அதேபலத்துடன் ஒருபெரிய சவளிமூட் டையைத் தாக்கினால், அது மெது கண்ணுக்குத்தெரியுமபடி இடம்விட்டுப் பெயர்வது கூட வருத்தம். அவ்விதமே பழம் தரையில்விழுவ தினும், பழத்தையோகிக்குங்கால், பூமிபிரமா ன்ட மாகையால், ஒரே சக்தியானது இவ்விரு பொருள்களையும் பெயர்க்க, அச்சக்தி ஸமகேரத்தில் சிறுகனியை பெரியபூமியைப் பார்க்கி னுமெவ்வளவோ அதிகதூரம் போகச் செய்வதில் விசித்திரமென்னை? பழம் கீழேவா, பூமியுயரே எதிர்கொண்டு போகிறது. ஆனால் கனியை யெய்த சக்தி கீழேயிழுக்கின்றதோ, அந்தசக்தியே பூமியை யதேகாலத்தில் மேலே யெழுப்புகிற தினால் பூமி கரும்வழி யணுதுட்பமாகவே யி ருக்கவேண்டும். பூமியினியக்கம் அதிதுட்பமா

* Universal gravitation.

* குறுகிக்கொள்ளும் சக்தி.

கையால் நமதுபுலன்களா லறியக்கூடியதன்று.

ஐகத்திலடங்கிய சகல பொருள்களும் சதா ஒன்றை யொன்று இழுக்கின்றன வென்றும், பூமிபிண்குராமையினுள்ள பொருள்கள் யாவும் பிடிப்பில்லாவழித் தரையில் விழும் தன்மைய னவா யிருக்கும் காரண மின்னதென்றும் கூறி னோம். அதுதற்கு, ஆகர்ஷண சக்தியின் மூல மாய் வந்துக்கண்யாவும்பெற்றிருக்குமோர் இல ட்சுணத்தைச் சிதிது விசாரிப்போம். ஒருபுத்த கத்தை கையில் தூக்குவோமானால், அது கண் மாய்த் தோன்றுகின்றதே. காரண மென்ன ? தரையின்மீது கிடக்கும் புத்தகத்தை கையி லெடுப்பதால்-எாம் வாஸ்தவத்திற் செய்வது யாது? பொருள்களொன்றோடொன்றுகொருங்கி ஐக்கிய மாசுருமியற்கைக்குணமுள்ளனவாயிருக் க, அத்தன்மையை வினை விற்கும் பூ மையகீகவ ிக்கிச் செதிராயன்றோ எாம் பூமிபிணின்று அப் புத்தகத்தை வேறுபடுத்துகின்றோம். அது பற்றியே அவ்வஸ்து களமுள்ளதாகத் தோன் றுகின்றது. நீங்கொரு மேசையைத் தூக்கிப் பார்த்த பின்பு அம்மேசையின் காலைப் பிடித் தொருவர் கீழையிழுக்க நீங்களதைத் தூக்கு விர்களாயின் முன்னிலு மதிக்கனமாயன்றோ தோன்றும். இவ்விசேஷ கனத்திற்குக் காரணம் மேசையின்காலை யொருவர் கீழே பிடித்திழு ப்பது தானே. அதுபோல சாதாரணமா யெ ல்வாப் பொருள்களுக்கு முள்ள கனத்திற்குக் காரணம், அவைகளுக்கு அதோகதி பயக்கும் பூமியின் ஆகர்ஷண சக்தியேயன்றி வேறல்ல. கனமெனப்படுவது ஒரு பொருளின் இயற்கை குணமன்று; பூமிவீங்கவாச்சி பலத்தால் தீர் மானிக்கப்படும்குணமாயிருக்கிறது. ஆகையால் ஒரேபொருள் ஒரிடத்தோர் கனமாகவும், மற் றோரிடத்து வே டுகனமாகவு மிருக்கக் காரண லாம். பொருள்களை பூமியின் மையம் கோக்கிச் செலுத்துஞ் சக்தியின் பலம் பூமிபிலெல்லா விடங்கனிலும் சமமாயிருக்குமானால், ஒரேபொ ருள் ஒரிடத்தோர் கனமாகவும், வேறோ ரிடத் து வேறு கனமாகவுத் தோன்றுது. ஆனால், மெய்யாகவே பூகோளத்தின் வடமுனை தென் முனைகளைச் சமீபிக்க, பூ மையக் கவர்ச்சியின் பலம் பலகாரணங்களால் சிதிது குன்றுவதால், பொருள்களின் தூக்கமும் அவ்விடங்களினரு

குசெல்ல கிடுகித்து குறைகின்றது. கவர்ச்சி யின் பலத்திற்குத் தகுந்தபடியே¹ களமு மி ருக்குமாதலால், பூமியின்² கிறை தற்கால மிரு ப்பதற் பாதிபாகவோ இரட்டிக்கவோ செய் தால், பொருள்களின் களமும் முறையே பா தியாகவு மிரட்டிக்கவுஞ் செய்யப்படுமென்பது சிதிது ஊன்றிவாசிக்க வியன்றும்.

சகலபொருள்களு மொன்றையொன்று சதா இழுக்கின்றனவென்று கூறினோம். பொருள்க ளெல்லாம்³ அவ்விபாகிருதவணுக்களார் சே ர்க்கப்பட்ட⁴ விபாகிருதவணுக்களின் திரட்சி யென்பது சடதத்தவ சாஸ்திரிகளின் கொள் கை. கவர்ச்சிசக்தியின் பாவிகத்திற்கு இரண்டு பொருள்கள் இன்றியமையாதன வாகையாலும் பொருள்கள் தத்தமக்குரிய விசேஷ சுபாவங்க ளினைத்தும் பொருத்தியிருக்கும் ஸ்திதிகளில் வி யாகிருதவணுத் தன்மையே தாழ்த்த தாகை யாலும், ஒருபொருளி லெவ்வொரு விபாகிரு தவணுவும் ஏனைய பொருள்களின் ஒவ்வொ ரு விபாகிருதவணுக்கையும் ஆகர்ஷிக்கிறது. என்று சொல்லலாம். ஆகையா லெவ்வொ டொன்று முதலிய தாள்னியங்க ளனக்குவ்கால் ஆழாக்கு, உழக்குகளையும், நீளமோ அகலமோ குறிக்குவ்கால் அஞ்சுவம், சாண் முதலியவை களையும், சமய மனவிகெடையில் சொடி, விழுடி கை யிலைகளையுத்தாழ்த்த அளவுகளாய் வைத் துக்கொள்ளுகிறோமோ, அங்ஙனமே கவர்ச்சி சக்தியின்பலம் கிரீணயப்படுத்தவதில், இரண்டு விபாகிருதவணுக்கள் ஒன்றை யொன்று ஆ கர்ஷிக்கும் சக்தியே தனித்த வளவாக விருப்பி னும், இவ்வணுக்கள் கண்களுக்குப் புலப்படத் தக்கவையல்ல வாதலால், புலன்களானுளரக் கூடிய ஒர் கிறையையெடுத்து, அச்சிறையுள்ள இரண்டுபொருள்கள் ஒன்றை யொன்று இழுக் கும் வலிமையை அளவிற்காதாரமா யெடுக்க வேண்டியதாகிறது. திருஷ்டாந்தமாக ஒரு கழ ள்சு கிறையுள்ள இருபொருள்கள் தம்முள் செ லுத்து மாகர்ஷண சக்தியை தாழ்த்தவளவாக அல்லது ஏகமாக வெடுத்துக்கொள்வோம். இ வ்விரு பொருள்களில் யாதேனு மொன்றின் கிறை இருகழஞ் சாக்கப்படிந், இவ்விருகழஞ்சு களுக் தனித்தனியே மற்றப்பொருளில் ஒரு

கழஞ்சையிடுப்பதால், ஆகர்ஷண சக்தியின் பலம் முன்னிது மிருமடங்காகவே யிருக்கவேண்டும். ஒருபொருளை யிருகழஞ்சு கிறையுள்ளதாகவும் மற்றப்பொருளை முன்று கழஞ்சுகிறையுள்ளதாகவும் செய்தால், ஒரு பொருளின் ஒவ்வொரு கழஞ்சும் மற்றப்பொருளினோவ்வொரு கழஞ்சையு மேகபலத்தட னிழப்பதால், இவ்விரூபொருளின் கவர்ச்சி சக்தி நாமமெத்த அளவுக்கு ஆறுமடங்காகின்றது. அவ்விதமே ஒரு பொருளின் கிறை அரைக்கழஞ் சாகவும் மற்றதின் கிறை இருகழஞ்சாகவு மிருந்தால், இருபொருள்களின் கவர்ச்சியளவு ஏகமாகின்றது. இவ்விரூபொருள்களிலொன்று பூமியெனக்கொண்டால், பூமியின் கிறை மாறாமலிருக்க, மற்றப்பொருளின் கிறை கூடவோ குறையவோ செய்தால், அதற்கும் பூமிக்குமுள்ள ஆகர்ஷண சக்தியும், அதன் அப்பொருளின் கனமும், அதேயளவிற்கு கூடவுங் குறையவுஞ் செய்யும். பூமியின் கிறை பாதிதாகவோ இரட்டிக்கவோ மாற, மற்றப்பொருளின் கிறை நிலையாயிருந்தால், ஆகர்ஷண சக்தியின் ஊக்கமும், அதன் கிமித்தம் அப்பொருளின் கனமும், முறையே பாதிதாகவோ இரட்டிக்கவோ மாறும்.

இருபொருள்கள்தம்முள் கிசுடும் ஆகர்ஷண சக்தியினுக்கமானது அப்பொருள்களின் கிறைகளைக் குறிக்குத் தொகைகளின் *பெருக்கத் தால் அளவிடத்தக்க தென்று முன்கூறியவற்றாலையாகும். இனி இச்சக்தியின் பலம் தொலையிலும் சமீபத்தினு மொன்றுபோ யிருக்கின்றதா பார்ப்போம். சமீபத்தினுத் தொலையிலும் ஊக்க மொன்றாகவே யிருக்குமானால் மது பூமியை விட 1300 மடங்கு பருமனும், 300 மடங்கு கனமுமுள்ள வியாழனும், 12,50,000 (12½ லக்ஷம்) மடங்கு பெரிதும், 3,50,000 (3½ லக்ஷம்) மடங்கு கனமுமுள்ள சூரியனும், இவைகளிலுமெவ்வளவோ அதிகம் பரிமாணமுள்ளன வாசிகணக்கிற்கடங்காத * விண்மீன்களு மிருக்க, இவைகளின் மையம் கோக்கிச் செல்வாமல், பூமியின் மையமே கோக்கிப் பொருள்கள் செல்லக்கூடாணமில்லையே. பூமியின்குறையிலுள்ள பொருள்கள் பூமி கோகவே விருவதால்,

9,20,00,000 (9 கோடியே 20 லக்ஷம்) மயில்களுக்கப்பாவிருக்கு மியவியும் *38,40,00,000 (38 கோடியே 40 லக்ஷம்) மயில்களுக்கப்பா விருக்கும் பிரகல்பதிரும், பூமியின் கவர்ச்சிக் கெதிராய் இங்குள்ள பொருள்களை தம்மிடமிருக்க சக்திபற்றவா யிருக்கின்றன வென்பது உள் ளங்கை கெவ்ளிக் கனிபோல் விளங்குகின்றது. தொலையினால் ஆகர்ஷண சக்தியின் வலிமை குன்றும் விருக்குமானால், மரத்தின்கனி பூமியின் மையம் கோக்கிச் செல்லும் விசையிலும் இரண்டு மூன்றுவடசம் மடங்குவிரைவாய் குரியவ் மையம் கோக்கிச் செல்லவேண்டும். அவ்விதஞ் செல்வாது பூமியினிடமே விரைந்தோடு கின்றதாகையால், அதிக தூரம்போக, ஆகர்ஷண சக்தியின்வலிமை குறையுமென்று சொல்லவேண்டும். ஆகர்ஷண சக்தியின்வலிமைக்கும் தூரத்திற்குமுள்ள சரியான பார்த்தவ்யயத்தை ஸ்ரீ ஹஸ்க் நீபுட்டின் என்ற வித்வான் கணிததூல் விதிக்களால் வற்புறுத்தி யிருக்கின்றார். அப்பந்தம் யாதெனில், இரண்டு பொருள்களின் தூரத்தை இருமடங்காக்க, அவைகளின் ஆகர்ஷண சக்தி காலிலொன்று பலமுள்ள தாகுமென்றும், தூரத்தை மூம்மடங்காக்கினால், ஆகர்ஷண சக்தி ஓன்பதிலொன்று பலமுள்ளதாகுமென்றும் தூரம் ஐனுமடங்காக்க, ஆகர்ஷண சக்தி பதினாறிலொன்று வலிமையுள்ள தாகுமென்றும், அவ்விதமே தூரத்தை பத்து மடங்காக்கினால், ஆகர்ஷணசக்தியினுக்கம் தூற்றிலொன்றாய் விடுமென்றும், அவர் ஸ்தாபித்தார். பூமியின் தரைமிதிருக்கும் பொருள்கள் பூமியின் மையத்திலிருந்து சுமார் 4,000 மயில் தூரத்திலிருக்கின்றன. ஆகவே பூமியின்தரையில் 8-தலா மல்லது 800 பலத் தூக்கமுள்ள ஒரு சர்க்கரைக் கட்டு யாதேனும் ஒருபாயத்தால் பூமிக்குயரே 40,000 மயிலுக்கப்பால் கொண்டு போகப்படின, பூ மையக் கவர்ச்சியினுக்கக் கால் வாசியாக, அக்கட்டின் தூக்கம் 800-ல் கால்வாசி யல்லது 200 பலமாய்விடும். அப்படியே பூமியின் மையத்திலிருந்து அக்கட்டின் தூர மூம்மடங்காக்கப் பெயின், கவர்ச்சியின் வலிமை (½) ஓன்பதிலொன்றாய் கனமும் 80 பலமாய் குடியும். அங்ஙனமே பூ மையத்தினி

ந்து தூயம் ஈனமடங்காது ஆகர்ஷண சக்தியின் வலிமை ($\frac{1}{10}$) பதினில் ஒன்றாய் கட்டித் தூக்கமும் 50 பலமாகும். தூய் பத்து, இருபது, நாற்பதுமடங்குளாக சர்க்கரைக்கட்டின் களமும் முறையே 8 பலம், 2 பலம், $\frac{1}{2}$ பலமாகும். பூ மையத்திலிருந்து சக்திரமண்டலமிருக்கும் தூரத்தை யடைந்தால், பூமியின் தலையில் 800 பவுண்டுக்கமிருந்த சர்க்கரைக்கட்டு $\frac{1}{2}$ பவுண்டுக்கமே யிருக்கும். இங்ஙனம் பூமி விட்டதிகத்தூய் போகப்போக, பூமியின் கவர்ச்சி பலம் குறைந்தே வருவதால், பதார்த்தங்களின் களமும் குறைந்தே வரும். பூமிக்குயரே போதுமான தூரத்திலொரு பொருளிருந்து வேறொன்றாறு மிழுக்கப்படா விடின், அதற்கு களமேயிராது. அன்றியும், அந்தரத்திலிருக்குமோர் பொருளை பூமியும் வேறு பிரகங்களும சமசக்தியுட னிழுக்குமாயின் அப்பொருளொன்றிலிடமுத் செல்வாது நிலையங் கின்ற களமிலாது முடியும். பூமியின் சண்ணுள்ள பொருளொன்று யாதேனுமொரு மாயவித்தையால் சக்திரமண்டலத்திற்குப் போகுமானால், அது எவ்வளவோ களம் குறைந்ததாகவும், வியாழ மண்டலத்திற்குப் போகுமானால், இங்குள்ளதிலும் 300 அல்லது 400 மடங்கு களமுள்ளதாகவும் பவிக்கும். இது பற்றியே ஒரு பொருளின்களம், அப்பொருளி லியற்கை குணங்களிலொன்றல்ல வென்று முன்னர் கூறினோம்.

தூய்களினிலக்கணங்களி லொன்று ஆங்காங்கு கண்ட திருஷ்டாந்தங்களி றிருந்து அவை போன்ற மற்றெல்லாவற்றிற்கும் பொருத்தம் படியான ஒரு பொது விதி நிலிவிறுத்ததாகையால், அதற்கினங்கு முற்கூறிய திருஷ்டாந்தங்களி னுதவியால், தூரத்திற்குள் கவர்ச்சிக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை பொதுவிதியாய்ச் சொல்லலாம். தூரமெவ்வளவு அதிகப்படுகின்றதோ அவ்வளவின் பீவர்க்க சக்தியையெடுத்து, அதற்கு ஒன்றை சவு கொடுத்தால் வரும் பின் சக்தியையே ஆகர்ஷண சக்தியின் வலிமையைக் குறிக்கு மென்பதே பொதுவிதி. இது பற்றி, பூமிமினருகாமையி றிருக்கும் வஸ்துக்கள்

¶ Square அதாவது ஒருவண்ண அதே எண்ணுப் பெருக்கி வந்த தொகை.

ஆதர வில்லாவிடில் கீழே, அதாவது பூமியின் மையத்தை கோக்கிச்செல்வதுபோல, தாங்கலின் அந்தரத்தில் கிற்கும்பூமியையும் ஆகர்ஷிக்கக்கூடிய பொருளொன்று மிலதோ? உளதேல், பூமி எனதனிடம் போய்ச் சேரவில்லை? என்று கேட்கிறீர்களோ! பூமி எவ்விதம் மரத்தின்களியை யாகர்ஷிக்கின்றதோ அதுபோல வே பூமியையும் ஆகர்ஷிக்கக் கூடிய பிரமாண்டமான பொருளொன்றுண்டு. அது தான் சூரியன். ஆயினும்பூமி, சூரியனது தன்மில்லியாது கிற்பதின் காரணம் யாது பார்ப்போம். மரத்தின்களி பூமியின் மையம் கோக்கி விழுவதில் பூமிக்குள் கனிக்குமிருக்கும் கவர்ச்சிக்குசற்றேனு மொப்பிடக் கூடியதாக வேறு பொருளுக்கும் கனிக்கும் கவர்ச்சி பிறுந்து பூ மையக்கவர்ச்சியைத் தடுக்குமானால், கனி கீழே கோய் விழாது. ஓர் கயிற்றில் கல்லைக்கட்டி கவண் சுற்றுகையில் கயிறுகற்று கெழித்தாலும் அதுத் தாலும் கல்பறந்துபோய், தலையில் கோய்விழாமல்சாய்ந்து அல்லலடைவாய்விழுகின்றது. தன்னரீர் தங்கி யிருக்கும் தடாகத்தில் நீடினாலும், விழுந்தவிடத்திற்கு கோய் எதிர்க்கரை சென்றேறலாம். ஆனால் பிரவாக காலத்தில் ஒரு ஆற்றில் விழுந்து அக்கணபோய்ச் சோச்செல்வோன் நீரோட்டத்தின் வலிமையால் அப்படி கோய்க் கரையேற முடியாமல் தடையுண்டு தொலைவிற்கென்றுதான் கரையேறுவான். அதுபோலவே, பூமிக்குத் சூரியனுக்குமுள்ள கவர்ச்சியைத் தடுக்க வேறொன்று மில்லாவிடில், பூமி ஞாயிற்றுடந்தான் போய்ச் சேரவேண்டியது. ஆனால் பூமிநீர்ப்பெரிதும், எகதேசம் சமமும் குறைத்ததுமான பல பிரகங்களுக் கூட பூமியை யிழுத்துக் கொண்டிருப்பதால், ஒரு பொதுவழியாய் *அருக்கனைச் சுற்றி பூமி செல்லுகிறது. ஒருமஞ்சத்தின் கால்களிலொன்றில் கயிறுகட்டி கிழக்கு கோயொருவனும தெற்கு கோயொருவனு மிழுப்பானால், அக்கட்டில் கிழக்கும் போகாமல் தெற்கும் போகாமல், இருதிசைக்கும் மத்தியாகிய தென்கிழக்கு கோய்ச்செல்லும். வண்டி வேகமாய்ப் போகையில், அதிலிருப்பவன் ஒருகல்லைக் கீழே பெயரிட்தால், அக்கல் வண்டியின் கோ வேகத்தையும், கீழேகோக் வெறித்த வேகத்தையும் பெற்று, ஏ

மாத்திரமே இப்போதிகாரச் சுதந்திரத்தை உட்படிக்கைக்குக் கொண்டுவரலாம்.

4. ஒரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குச் சுயேச்சையாய்ச் சுஞ்சரித்தற்குரிய சுதந்தரமும் மேற்கூறிய சுதந்தரத்தைப்போலவே இசுத்தில் மனிதருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் கடமைகளைச் செலுத்துவதற்கு ஆவசியகமா யிருக்கிறது. அசையாமல் ஒரே இடத்திலிருந்தால் கம்முபிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதும் வேறும்னிதருடன் சகவாசஞ் செய்வதும் அசாத்தியமாய்த் தீர்த்துவிடும். நிலத்தினும் சுவத்தினும் கம்மனஞ் சென்றபடி சஞ்சரிக்கலா மென்பதே இச்சுதந்திரத்தின் தாற்பரியம்.

2-ம். பிரிவு - சொத்து.

5. பிரத்தியேக சுதந்தரங்களில் மேற்கூறிய சுதந்தரங்களுக்கு மாத்திரம் தாழ்த்து மற்றெல்லாச் சுதந்தரங்களை விட உயர்த்திருப்பது சொத்திற்குரிய சுதந்தரமென்பதில் சந்தேகமில்லை. இதைப்பற்றி ஆலோசித்துத் தீர்மானிக்கவேண்டிய விஷயங்களிரண்டு. அவைகளாவன:—

1) இச்சுதந்தரத்தி னிலக்கண மென்ன? சொத்தின் சொத்தக்காரனுக்குச்சுட்டத்தினாற்றிகுடக்கக்கூடிய சுதந்தரங்கள் எவை? இவைகளால் பிறர் உட்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் எவை? (2) சொத்தின் சொத்தக்காரனுடைய சுதந்தரங்களுக்குள்ள வரையறைகள் எவை?

6. இவ்விரண்டிவ்ஷயங்களில் முதலாவதெடுத்துரைக்கப்பட்டதைக் குறித்து ஆரம்பத்தில் பிரஸ்தாபிப்போம்.

சொத்திற்குரிய சுதந்தரம் என்னிலக்கணங்களுடன் கூடியிருக்கிறது. (1) சொத்தக்காரன் சொத்தை யுபயோகிக்கும்படி பிறர் தடுக்காதிருத்தல் (2) சொத்தைச் சொத்தக்காரன் மாத்திரம் உபயோகித்தல்; அதாவது, எக்காலத்தும் அச் சொத்தை உபயோகப்படுத்தக் கூடாதிருத்தல் (3) சொத்தக்காரன் சொத்தை முற்றிலுமாவது பாகம் பாகமாயாவது அழித்தற்கு அதிகாரத்தை யுடைத்தாயிருத்தல். (4) சொத்தக்காரன் சொத்தைப் பிறருக்குத் தானாகவாவது ஆஸ்தியாகவாவது கொடுத்தற்கான அதிகாரத்தை யுடைத்தாயிருத்தல்.

இவற்றில் ஒவ்வொன்றைப்பற்றியும் விவிரித்துக் கூறுவோம்.

(1) சொத்தினுள்ள சுதந்தரத்தைக் குறித்து ஆலோசிக்கும்படி முதலில் விளங்குகிற இலக்கணம் யாதெனில், பிறரால் தடுக்கப்படாது அவைகளை கம்முடைய ஆவசியகத்திற்கும் விரும்பத்திற்கும் தக்கபடி உபயோகித்துக்கொள்ளுவதே. காம் ஒருபொருளை உபயோகித்துக்கொண்டிருந்து பின் அதைவிட்டுவிட்டால் பிறர் அதை கம்மால் தடுக்கப்படாது உபயோகிக்கலாம்; காம் ஒருபொருளை உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கையில் கம்மைத் தடுக்காது கம்முடன் கூடியும் உபயோகித்துக் கொள்ளலாம். உதாரணமாக, கம்மால் சம்பாதிக்கப்பட்டபணத்தை காம் செலவிடுகையில், கம்மைத்தடுக்கப்பிறருக்கு அதிகாரமில்லை. ஒருருளத்தில் காம் ஒருகல்லில் வஸ்திரத்தை அடித்து வெளுக்கையில் கம்மை ஒருவரும் தடுக்கக் கூடாது. காம் அக்கல்லை விட்டுப்போனால் பிறர் அதை உபயோகிக்கலாம். அதேகல்லில் ஒருதுறையில் பலர்கூட நீராடுவதற்குத் தடையிலலை. மேலும் மனிதரின் ஆவசியகத்திற்கு உபயோகப்படுமபடியான கிடைமையிலிருக்கும் ஒரு சொத்து மனிதரின் பிரயத்தனத்தா ளுண்டாகாமல் இயற்கையாகவே உண்டாயிருந்து அதை அனேகர் ஒரேகாலத்தில் உபயோகிக்கக் கூடியதாயிருந்தால், ஒருவராவது சிலர் கூடியாவது பிறர் அதை உபயோகித்துக் கொள்ளுவதைத் தடுக்கக்கூடாது. ஏனெனில், இப்படி தடுத்தால் அச்சொத்தைக்கொண்டு மனிதர்பெருக்கூடிய உபயோகம் குறைந்து போகின்றது. உதாரணமாக, பொதுவாய்ச் சனங்கள் காற்று வாங்கி உலாவித்திரிந்து சுகம் பெறுவதற்குப் யோகமாவிய ஒருவெளியான பிரதேசத்தை வெவ்வேறுபாகங்களாக வகுத்துச் சிவ்ருடைய சொந்த உபயோகத்துக்குக் கொடுப்பது சரியல்ல. இதுவும்தவிர, பல மாதிரியில் உம்போகிக் கக்கூடிய ஒருசொத்தை ஒருவர் ஒருமாதிரியில் உபயோகித்து வந்தால், மற்றவர் அச்சொத்தை இதரவிதங்களில் உபயோகித்துக் கொள்ளுவதற்கானசுதந்தரம் நீங்கிவிடாது. உதாரணமாக, ஒருதோட்டத்தின் வரும்படியைய அதன்

சொத்தக்காரன் அனுபவித்துவந்தாலும், அதன் வழியாய்ப்போகும் ஒற்றையடிப்பாதையில் நடத்தற்குப் பிரருக்குச் சுதந்தர மிருக்கலாம். பாய்ச்சலுக் குபயோகப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு ஆற்றில் தோளிகள் போகக்கூடியதாயிருந்தால் பயிரிகிறவர்களுக்கும் தோணிக்காரர்களும் ஒருவர்மற்றொருவரைத்தடுத்தக்கூடாது.

(2) மேற்கூறியதைச் சொத்திற்குரிய சுதந்தரத்தின்பிரதான இலக்கணமாகச் சாதாரணமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லை. ஒரு சொத்தை எாம் உபயோகிக்காதிருந்தாலும் பிறர் அதில் பிரவேசித்து பிரயோசன மடையச் சுதந்தரமில்லை. யாராவது இப்படி பிரவேசிக்கும் காலத்தில் அவரைத் தடுத்து அப்புறப்படுத்தி எாம் அதை வேண்டியபடி உபயோகித்துக்கொள்ள எமக்குச் சுதந்தர மிருந்தால் அச்சொத்து எம்மக்குச் சொந்தமென்று கூறப்படும்.

ஆகாரத்தைப் போன்ற சில சொத்துக்கள் ஒருதடவை உபயோகிக்கப் படுவதினால் எடுத்துப்போகுஞ் சுபாவத்தை உடைத்தா யிருக்கின்றன. பிறரைத்தடுத்து அவற்றை எமது வசப்படுத்திக் கொண்டால்ன்றி எாம் அவற்றை வேண்டியபடி அனுபவித்துக் கொள்ள முடியாது. அப்படியே ஒருவயலை என்றாய் உழுது பயிர்செய்து விளைவை அனுபவித்தற்கு உழவுகளின் தொடக்கம் முதல் அடுத்த ஆறுப்புக்காலம் வரையிலாவது பிறரை விவக்கி எாம் மாத்திரம் இல்லாததை உபயோகிக்கும் சுதந்தரத்தை உடைத்தா யிருக்கவேண்டும். மேலும் இப்படி பிறரைவிவக்கும் சுதந்தர மில்லாதிருந்தால் உபயோகமுள்ள சாமான்களை உற்பத்தி செய்வதில் மனிதருக்குள்ள ஊக்கம் மடிந்துபோகும். எாம் சொத்தை உபயோகிக்கும் தருணத்தில் மாத்திரம் பிறருடைய தடையின்றி இருந்து எம்முடைய உபயோகம் நிர்த்தவடனே அவர் பிரவேசிக்கக் கூடியதா யிருத்தல் உலகத்தின் அபிவிருத்திக்குப் போகாது.

(3) காளடைவிலாவது ஒரேதடவையிலாவது சொத்தை யழித்தற்குள்ள பாத்தியம் அச்சொத்துக்குரிய சுதந்தரத்தின் மூலஸூவது இலக்கணமாகின்றது. எம்முடைய ஆகாரம் உண்ணப்படுவதால் ஒரேதடவையில் அழிந்து போகின்றது; எமது உடை காளடையில் கொஞ்சம்

கொஞ்சமாய் அழிந்து போகின்றது. சொத்து முழுவதையும் ஒரே தடவையாய் அழிப்பதற்கும், சிதிது சிந்தாய் தன்மனஞ் சென்றபடி அழிப்பதற்கும், அதன் சொத்தக் காரனுக்குச் சுதந்தரமுண்டு.

மனிதரால் தகுத்தபடி உபயோகிக்கப் படுவதினால் சில சொத்துக்கள் ஒருகாலத்தும் அழிவையடைவதில்லை. அழிவடையாது மனிதருக்கு உபயோகமாய்க் கொண்டுவந்தாலும் அவற்றைத் தக்கபடி உபயோகிக்காவிட்டால் எவ்விவக்கணங்களினால் அவை மனிதருக்கு எக்காலத்தும் உபயோகப்பட்டு வருகின்றனவே? அவ்விவக்கணங்கள் அழிந்துபோம். இதற்குப் பயிரிடப்பட்டு வரும் நிலத்தை உதாரணமாய்க் கூறலாம். ஒரு நிலத்தை அதன் சொத்தக்காரன் குத்தகைக்கு விட்டுக்கொடுத்தால் அதைப் பயிரிடுவதால் அதன் செழிப்புக்குள்ள விவசாய சாஸ்திரப்பிரகாரம் அதைப் பயிரிட்டுவர குத்தகைக்கு வாங்கி யிருப்பவன் கிரப்பத்தப்பட்டிருக்கிறது எனப்பதிற் சந்தேகமில்லை.

(4) உயிரோ டிருக்கையில் மனதிற்கிடைத்தபடி சொத்தைப் பிறருக்குத் தானஞ் செய்தலும், விற்கையும் அச்சொத்திற்குள்ள சுதந்தரங்களில் சேர்த்திருக்கின்றன வென்று சதாரணமாய்க் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மரணசாதனத்தினால் தன் நடுகிரியை; விவியோகிக்கும் சுதந்தரமும் அவன் மனமனைவி ஒருவா துண்டென்றே செவ்வந்தி, எம் உறக்கம் எவனுக்குத் தன் சொத்து அங்கு மனம்புரிக்குத்தாளாம் செய்பவல்லரும் தம்முள் பிரியா அவனுக்கு மாத்திரமே எல்லா எண்ணமையும் எச்சொத்தைத் தா

அதிகார மில்லாதவா; கேளும்! இதோ, காலக் வரையில் அதிலிருந்து யைச் சுயேச்சை யின்றியே, எழும் இவ்விராளுஞ் சுதந்தரமாய் அது செல்லுமிடத்துக்கு வனுக்கு அச்சொத்து எம் சத்திரினிலும் வேக வினியோகம் வாய்; வாய் வருவேம்ல்லேமோ? தேசத்தில் உறுதியுடைய, —என்தலைவ, எம் ஒழிப்பெழுது வினியே இவ்விரவில் இம்மாளிடரிடைபிற கிட உறுதற்கும்படி. கேர்த்து இன்னவாறென்று

7. மேல் விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் இலக்குகளையெல்லாம் செயல்படுத்திச் சொத்திற்குள்ளாகத்தான் தற்காலத்தில் நாகரிகமடைந்த சங்கங்களில் சனங்கள் இரண்டுவிதமாக அடைந்து வருகிறார்கள்:—

(1) எந்தச் சொத்து ஒருவனுக்குச் சொந்தமாய் விட்டதோ அந்தச் சொத்தை அவனால் தானே செய்யப்பட்டாவது, விற்கப்பட்டாவது, மரணசாதனத்தால் விநியோகிக்கப்பட்டாவது மாதிரியே பிறர் அடையலாம். இம்முன்று வழிகளேத்தவிர வேறு வழிகளில்லை.

(2) இவ்வளவில் ஒருவராலும் சொந்தமாகப்படாத சொத்தைக் குறித்து, எவன் அது விஷயத்தில் தன் பிரயத்தினைத்தைச் செலுத்துவதினால் மனிதரின் ஆவசியத்திற்கு உபயோகமாகுமிலக்குகளைத்தான் அதற்குண்டாக்கிக்கொடுக்கிறதோ அவனே அதற்குச் சொந்தக்காரனாகிறான்.

இரண்டாவது வகுப்பிற்குச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் சொத்தாக்கப்படாத சொத்தைப்பற்றி முதலில் பிரஸ்தாபித்து, ஒருவனுக்குச் சொந்தமாய்விட்ட சொத்தினால் கடந்தாங்களைக் குறித்துக் கடைசியாய் எழுதிமுடிப்போம் (இன்னும் வரும்.)

கி. கந்திராமன், எம்., ஏ.

நடுவேயுள்ளிருக்கானவை

நாக்காவது அங்கம்.

1-வது இடம்: காட்டில் பூர்வீக இடம். லேசானபடி, பெழிசியன், ஹெலன், ஹெரியா, உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் இடம்.

[முடிவியையும் பாட்டமுடி பற்றாப்படி, சிலம்பிக் கூடு, பாச்சை, கிருவினா முதலிய கந்திரவிகளோடு வருதல். இவ்வாறு பின்னால் மறைந்து கிற்கல்.]

முடிவியா, —வாரும்; இப்படிப் பயனத்திலிருந்தும் உமது இனிய கண்ணைக் களைந்தவனாகக் கொடுப்பேன். பருத்துச்சமையாளுக்கு உமது முடியில் கலந்துகொள்ளு மலனாகக் கொடுவேன். என் இன்பமே, உமது அழகிய கண்ணைத் தவிர முத்தமிடுவேன்.

பாட்டம். —பயற்றப்படி எங்கே?

பயற்றப்படி, —இதோ இருக்கிறேன்.

பாட்டம். —பயற்றப்படிவே, எந்தவெய்துச் சற்றுச் சொரியும். சிலம்பிக்கூடர் எங்கே?

சிலம்பிக்கூடு. —இதோ இருக்கிறேன்.

பாட்டம். —நீர் உமது ஆயுதங்களைக் கைக் கொண்டு எங்கேயோ இருந்துகொண்டிருக்கும் சொங்கால் தேனையைக் கொண்டு தேன் கூட்டைக் கொண்டுவாரும். அது செய்வதில் அழகாகக் களைப்பாற்றும்படி கஷ்டப்பட வேண்டுமென்று, தேன் ஒழுக்கி வழிந்தோடி, உம்மை மூழ்க அடிக்காதபடி, தேன்கூட்டை உடையாமற்சாக்கிவையாகக் கொண்டுவரவேண்டும். கடுகுவியாரா எங்கே?

கடுகுவியா. —இதோ இருக்கிறேன்.

பாட்டம். —கடுகுவியாரே, கை கொடும்; எனக்கு இம்வபுசாரங்கள் ஒன்றும் வேண்டுவதில்லை; விட்டுவிடும்.

கடுகுவியா. —உம்முடைய வீருப்பம் யாது?

பாட்டம். —குதிரைவிரைச் சிலம்பிக் கூடர் சொல்கிறார்; அவருக்கு உதவியாக நீரும் சற்றுச் சொரியும். எனக்கு காவதனிடத்திற் போகவேண்டும்; முகத்தில் கிரம்ப மயிர் வளர்ந்திருக்கிறது. என் மிக மென்மையான கழுத்தையாகையால் மயிர் குறுகுறென்னும்பொழுது சொரியல வேண்டுகிறேன்.

முடிவியா. —என் இனிய அன்பே, உமக்குக் கானம் கேட்கவேண்டுமோ?

பாட்டம். —பாட்டைக்கேட்டு இரசிக்கும் காதையுடையேன்; பேரொலியுள்ள வாத்தியம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

முடிவியா. —என் அன்பே, நீர் உன்ன விரும்புவது யாதோ?

பாட்டம். —ஒருபடி உலர்ந்த தினி ஏதேனும் வேண்டும்; உலர்ந்த புறக்கட்டுக்கு ஆசையா

* சொரியும்படி பயற்றப்படிக்குக் கட்டணமிட்டதை மறந்து, சிலம்பிக்கூடு சொல்கின்ற பாட்டம் கினைத்துப் பேசுகிறான்.

† பாட்டம் தான் கழுத்தை முகமடைந்ததை உணராமலே தன்னகே. கழுத்தையென்று இழிவாய்ச் சொல்லிக்கொள்கிறார்களென்று பொருள் கொள்ளலாம்.

‡ இவ்வளவில்தான் மனிதருணர்ச்சியோடு பேசிக்கொண்டிருந்தவனுக்குக் கழுத்தைத் தலையின்சம்பந்தத்தால் கழுத்தை உணர்ச்சி வந்துவிட்டது.

பிரச்சினை. அவ்வாறு புலினை இனிப்பு வேண்டுமென்றும் வராத; இரண்டொரு கையளவு காய்ச்சியது கிடைக்கும்படியான எனக்கு கிரமம் சந்தோஷம். இப்பொழுது எனக்குத் தூக்கம் வருகிறது; உண்பணிப்பெண்கள் என் தூக்கத்தைக் கெடுக்காதிருப்பார்களாக.

மு. டேனியா.—நீர் கண்வளரும்; மரத்தைக் கொடி சுற்றிக் கொள்வதுபோல், உம்மை காள் என் புதுங்களால் அணைத்துக்கொள்வேன். உம் மிடத்து எனக்கு ஆசை அதிகரிக்கின்றது; கா தல் மீறுகின்றது. (அவர்கள் உறங்குதல்)

[பக் வருதல்]

ஓபரன்.—(மறைவிலின்றும் முன் வந்து) 'பாபின்' வாவு எவ்வாறு; இவ்விலிய காட்சி யைக் கண்டாயோ? அவன் சிராட்டு எனக்கு மிக்க பரிதாபத்தை உண்டாக்குகின்றது; அவ னுக்கு கிடைக்கிறேன். சுற்றுமுன்பு அவன் புதிய தாமலர்க்கோவையை அவன் தன்னை த்து மயிர் சுழியிற் சுற்றியதையும், மெட்டி னுளகப்பட்டு அவைமலர்க்கோவையை பருத்த ன் முத்து மனையைப்போல் உருண்டு தோன்றும் பனித்துறையின், அம்மலரின் கண்களில் தம் க் குண்டாய இச்சிறுமைக்கு வருத்தி அம்மலர் கள் சித்திய கண்ணிப்போல் கின்றதையும் கண் டேன். அதற்கு அவன் இகழ்ந்து காணக்கெடு த்தேன், அவன் என்னைப்பொருத்தருள் வேண் டிக்கொண்டான்; மாற்றாகக் கொண்டுவந்த கு டுக்கையை என்வகை விடுவென்றேன்; அக்க ணமே அவன் தன் கத்தரிக்கைக்கொண்டு அக் குழந்தையைக் கத்தரிக்கைக்கொண்டு என் பூல் காவனம் சேர்ப்பித்தான். ஆகவே, அவர்களா னிலுள்ள இக்கோரமான மயக்கத்தை மாற்று வேன். நீ இவ்வாறென்ஸ் கரத்தோன் தனியி றிருந்து அவ்விருபத்தைக் கண்டதுவிடு. அவ னும் இவற்றைக் களறிப்பட்ட துன்பமென வெண்ணி, மற்றவரைப்போல் ஊர்போய்ச் சே ருவான். இப்பொழுது முதலில் எனது கையி யை விடுவிப்பேன். நீ எப்பொழுதும்போல் ஆ வாயாக. (மாற்றமருத்தால் அவன் கண்ணைத் தொ டல்) உன் கண்ணுக்கு எப்பொழுதும் இவ்வா யுள்ள பார்வையுண்டாவதாக; மீளச் பூவின் மயக்கத்தை இப்பத்தினிப்பூ மாற்றும் வன்மை

யுடையது. என் முட்டையாகே, என் இனிய அச்சியே எழுந்திரு.

மு. டேனியா.—என் ஓபரனே, என்ன கனவு கண்டேன்! கழுதைமேற் காதல்கொண்டது போற் கண்டேன்!

ஓபரன்.—உன் சேசன் அதோ படுத்திருக் கிறான்.

மு. டேனியா.—இவை எவ்வாறுசெய்தன? இப் பொழுது அக்கோ ருபத்தைக் காணக் கன் வெறுக்கின்றது.

ஓபரன்.—சுற்றுப் பொது. 'ராபின்' அவன் கழுதைத் தனையை நீக்கிவிடு. முட்டையா, உன் கத்தரிக்கைக் காணஞ்செய்யச்சொல்; அக்கா னத்தால் இங்கு உறங்கும் ஐயரும் திறந்தவர்க ளிலும் அதிகமாய் அயர்ந்து சித்தியா செய்யக் கடவர்.

மு. டேனியா.—காண்; கத்தரிக்கை, சித்தி னையை யுண்டாக்கும் காண். (காமாய்க்காணு செய்தல்.)

பக்.—நீ உறக்கமுண்டாது உனக்குள்ளுப் பே தைக் கண்ணாற் பார்ப்பாயாக.

ஓபரன்.—வா; என்னரசியே, கைகோத்தா டவர். இவர் சித்தியா செய்யுமிடத்தைத் தொ ட்டுவென ஆட்டுவோம். எம்முள் பிணக்குத் தீர்த்த புதிய அன்பு முன்னிலும் அதிகமாய் உண்டாகியதால், எம் கை கைகிசியில், தீவி யுல்லின் அரண்மனையில், அவன் மனமனைவி யோடு தழைத் தோங்கவேண்டி, எம் கைத் தாடுவோம். அப்பொழுது அங்கு மனம்புரித் திருக்கும் மற்றைக் காதலரும் தம்முள் பிரியா அன்புண்டாகப்பெற்று எல்லா என்மையையும் அடைவார்களாக.

பக்.—என்னிறைவு கேளும்! இதோ, காலக் குருவி கத்துகின்றது.

ஓபரன்.—என்னரசியே, எழும் இவ்விசை யைத் தொடர்ந்து அது செல்லுமிடத்தாக்கு ஆடிச் செல்வோம்; எம் கத்தரிக்கையும் வேக் மாய்ச் சுழன்று வருவோம்ல்லேமே?

மு. டேனியா.—என்தலை, எம் ஒம்பெரிழுது எனக்கு இவ்விசையில் இம்மானிடரிடைபிற கிட த்துறங்கும்படி. சேர்த்து இன்னவாறென்று

சொல்ல வேண்டுமென்றேன். (போதல். உள்ளில் கொம்பு ஊதல்.)

[தீவியல், ஹிப்பாலிடா, இஜியல், பரிவாரங்கள் வருதல்.]

தீவியல்.—உங்கனில் ஒருவன் போய்க் காடு காப்போனை அழைத்து வருக. கமது வஸந்த விழாக் கொண்டாடல் கழித்தது. இனி என் அன்பே, இப்பொழுது அந் காலையாகையால் என் வேட்டையின் கானம் கேட்பாயாக. காமகன் தனித்தனியே ஓடியாடித்திரிய அவற்றின் பிணையலைத் தெரித்துவிடு. காடுகாப்போனைக்கே? பார். (ஒரு வேலைக்காரன் போதல்.) என் இனிய அரசியே, காம் இம்மையின் உச்சியிற்போய் அங்கிருந்து காமகனின் குரைப்பும், அக்குரைப்பின் எதிரொலியும் ஒன்றுசேர்த்த குழப்பத்தைக் கேட்போம்.

ஹிப்பாலிடா.—என் எத்தனையோ ரூர்கள் கடும்வேட்டை யாடுமிடங்களில் அவருடனிருந்திருக்கிறேன்; எங்கும் இந்த வைபவம் கண்டதில்லை. சோலையில் மாத்திரமோ, ஆகாசத்திலும் ஊற்றங்கரைகளிலும் அருகிலுள்ள எல்லா விடங்களிலும் ஒரோசத்தமாயிருக்கின்றது. இவ்வளவு இனிய முழக்கமும், இன்னிசைக் குழப்பமும், எங்கும் கேட்டதில்லை.

தீவியல்.—என் வேட்டையாடிகள் 'ஸ்பார்டன்' ஜாதியைச் சார்ந்தவை. அவற்றைப்போல திறந்த வாயையும், ஷீம்மியினையும், தொங்கும் தலையையும், தகையிற்புரளும் நீண்ட காதையும் வளைந்த முழந்தானையும், 'தெஸ்ஸலியின்' காளைகள் போல அலைதாடியையும் உடையன. வேட்டையாடுவதில் விரைவுள்ளனவல்ல; ஆயினும், ஒன்றின்பீழ் ஒன்றாக மணிகளின் சரதம்போல் சங்கீதம் கிரமம் பெற்றுள்ள பலவித ஸூரத்தையும் உடையன. *ஸ்பார்டா, 'தெஸ்ஸலி' முதலிய இடங்களிலிருக்கும் வேட்டுவர் இங்ஙனம் இன்னிசையோடு கூடிய கய்களைக்கொண்டு வேட்டையாடியுயிரார். அவ்விசையைக் கேட்கும்பொழுது நீயே தெளிவாய்! ஆ! கில்! இங்கிருக்கும் இத்தேவதைகள் யார்?

இஜியல்.—என்னுண்டவனே, இங்கு உறங்குபவன், என் புதல்வி, இங்குப் படுத்திருப்ப

* வேட்டைக்குப் பெயர்போன இடங்கள்.

வன், லைலாண்டர்; இவன், டெமிட்ரியஸ்; இவன், கேடாரின் புதல்வியாகிய ஹெஸ்தா-இவர்கள் எல்லோரும் இங்கு ஒருமித்திருப்பது எனக்கு அதிகசுமாய் இருக்கின்றது.

தீவியல்.—இவர்கள் வளந்தவிழாக் கொண்டாடுதற்கு அதிகாலையில் எழுந்தார் போலும்; காம் விழாக்கொண்டாடவரும் குறிப்பை அறிந்த கம்முடனிருந்து உபசரிக்க இங்கு வந்தா ளென்று என்னுகிறேன். இஜியல், தன் விருப்பம் இன்னதென்று ஹெர்ம்யா அறிவிப்பதற்குக் குறிப்பிட்ட என் இஃதென்றோ?

இஜியல்.—ஆம், என்னுண்டவனே.

தீவியல்.—கொம்பை ஊதி அவர்களை எழுப்பும்படி வேட்டைக்காரர்களுக்குக் கட்டினாயிடு.

(உள்ளில் கொம்பும், கச்சளும். லைலா, டெமி, ஹெர், ஹெல, திடுக்கிட்டெழுதல்.)

கண்பர்களே, ஸூதின்ம்; *ஸென்ட் வாலென்டைன் நான் சென்றுவிட்டதே. இப்பொழுது நான் இக்கூட்டுப்படுகிகள் தத்தம் துணைகளைத் தெரிவித்தனவோ?

லைலாண்டர்.—என்னை மன்னித்தருளவேண்டுகின்றேன்; என்னுண்டவனே.

தீவியல்.—நீங்கள் எழுந்து நின்று உறங்க முனருங்கள். நீங்கள் இருவரும் எதிரிகளான பகைஞரல்லீர்? பகையும் பகையும் மனக்கொதிப்பும் பயமுறிந்தி இவ்வாறு ஒரிடத்து உறங்கும் இவ்வளவக்கியம் இவ்வுலகில் எங்கிருந்து வந்தது?

லைலாண்டர்.—என்னுண்டவனே, தூக்கக் கலக்கத்தில் தடுமாறிச் சொல்லுகிறேன்; நான் இங்கு இன்னவிறதமாய் வந்தேனென்று எனக்கு உண்மையில் தெரியவில்லை; உறுதியாய்ச் சொல்வேன். எனக்கு இப்பொழுது ஞாபகத்துள்ளதை உள்ளவாறுரைப்பேன். நான் ஹெர்ம்யாவோடு இங்கு வந்தேன். எங்குநடைபயிற்ருத்து, ஆதென்ஸ் ககாவிட்டு வேறிடம்போய்,

* ஸென்ட் வாலென்டைன்—பிப்ரவரி 14-ம் தேதி. அன்றைத்தினம், வருஷத்துக்கு ஒருமுறை பட்டிகள் தத்தம் துணையைத் தெரிவதாக விபவகாசம். 'தீவியல்' இவர்களைக் காட்டில் ஒருமித்துக்கண்டதைப்பற்றி இச்சல்லாப வாந்ததை கிழித்தது.

அங்கு ஆதென்ஸ் நகரச் சட்டத்தின் துன்ப மின்றி.....

இஜியஸ்.—போதும்; போதும், என் ஆண்டவனே, நீர்கேட்டதுபோதும். இவனைச்சட்டத்திற்கு உட்படுத்தவேண்டுமென்றேன். அவர்கள் திருட்டுத்தனமாய்ப்போய், என்னையும், டெமிட்ரியஸ், உன்னையும் மோசஞ்செய்ய எத்தனித்தார்கள்.

டெமிட்ரியஸ்.—என்னுண்டவனே, அவர்கள் யாரும்பியாமல் இக்காட்டுக்கு ஒடிவந்தார்கள் என்றும், அவர்களுடைய கருத்து இன்னதென்றும் எனக்குச் சிறுள்ள ஹெலனு உரைத்தாள். நான் வேகமாய் அவர்களைத்தொடர்ந்து இங்கு வந்தேன்; என்மேலுள்ள காதலால் ஹெலனையும் என்பின் வந்தாள். ஆனால், கலமிக்க என்னுண்டவனே, என்ன மாயமோ அறியேன்—அது மாயையின் வன்மையே—எனக்குஹெர்ம் யாவின்மேலுள்ள நேசம் பனியைப்போல் உருகியோடிவிட்டது; பிள்ளைப்பிராயத்தில் பயன்ற பொருளின்மேற்பாராட்டிய நேசம்போல் தோற்றுகிறது. இப்பொழுது எனக்கு எல்லா விசுவாசமும், மனத்தினையும், கண்ணினின்பமும் ஹெலனாவே, என்னுண்டவனே, நான் ஹெர்ம்யாவைக் காணுமுன் எனக்கும் ஹெலனவுக்கும் மனம் நிச்சயமாயிருத்தது. பின்னிழி சுலையுணர்ச்சி கெட்டு உன்னை வெறுத்துப் பின்னர் பினி நீங்கிச் சுலவதோன்ற, அவுணவை ஆவனுடன் வேண்டுவதுபோல், நான் இப்பொழுது ஹெலனவை வேண்டுகின்றேன்; இனி என்னுரை அவாரிடத்தே நீங்காது கிலுபெற்று கிற்கும்.

தீஸியஸ்.—இவிய காதலர்களே, உங்களை இங்குச் சந்தித்தது கண்டுபிழந்து; உங்கள் கதை மையப் பின்பு விவரமாய்க் கேட்போம். இஜியஸ், உன் வேண்டுகோளை கிறையெற்றேன்; அதற்கு விரோதமாய் உத்தரவுசெய்வேன். சிக்கிரத்தில் எமது கணியானத்தோடு இவருடைய இரண்டு கணியானங்களையும் மூது தேவாலயத்தில் நடத்துவதாய் விச்சபித்திருக்கிறேன். காலைப்பொழுது கழித்தவோம். எம்மோடு நீங்கலும் ஆதென்ஸுக்குத் திருப்பிவாருங்கள். நாம் புவரும்

நம் காதலிகளோடு மணவிலாது. கொண்டாடுவோம். ஹிப்பாலிடா, நாம் போவோம் வா.

(தீஸியஸ், ஹிப்பாலிடா, இஜியஸ், பரிவரங்கள் போதல்.)

டெமிட்ரியஸ்.—வெகு தூரத்துள்ள மலைகள் மேகமென மாறித் தோன்றவனபோல், எனக்கு இரவில்நேர்த்தனவெல்லாம் சிறுத்து விவரமின்றிக் குழம்பிக் கலைத்து காணப்படுகின்றன.

ஹெர்ம்யா.—மாதுகண் பார்வைபோல் ஒவ்வொரு பொருளும் எனக்கு இரட்டை இரட்டையாய்த் தோற்றுகின்றது.

ஹெலனா.—எனக்கும் அப்படியே, ஒரு இரத்தினத்தைக் கண்டெடுத்ததுபோல் டெமிட்ரியஸ்ஸைப் பெற்றிருக்கிறேன்; இப்பொழுது என்னுடைமையே; என்னுடைமை யென்ற நிச்சயமுமில்லை.

டெமிட்ரியஸ்.—நாம் உறக்கமுணர்ந்திருக்கிறோமென்பது உனக்கு நிச்சயத்தானா? இன்னும் உறங்கிக்கொண்டு கனவு காண்கிறோமென்று எனக்குத் தோற்றுகிறது. இராஜா இங்கு வந்து நம்மைத் தமக்குப்பின் வரும்படி கட்டளை யிட்டாரென்று உனக்குத் தோன்றுகிறதோ?

ஹெர்ம்யா.—ஆம், இராஜாவந்திருந்தார்; என் தந்தையும் வந்திருந்தார்.

ஹெலனா.—ஹிப்பாலிடாவும் வந்திருந்தான். லைலாண்டி.—அவர் எம்மை ஆலயத்தக்கு வரும்படி கட்டளையிட்டுப் போனார்.

டெமிட்ரியஸ்.—அப்படியானால் எம்க்கு விழிப்போதான். நாம் அவரைத்தொடர்ந்துபோவோம். போகும் வழிபிற கனவைச் சொல்லிக் கொள்வோம். (டெமி, லைலா, ஹெர்ம், ஹெலா, போதல்.)

பாட்டம்.—(கண்விழித்து) என் இறந்திச்சொற்குறிப்பு வந்தவுடன் என்னைக் கூப்பிடு; வருகிறேன். நான் மேற்சொல்ல வேண்டியது 'மிகவும் அழகுள்ள பிரமஸ்ஸே' என்றோ? ஓ! க்வின்ஸ்! துருத்திதிருத்தும் ப்ருட்ட! செம்புகொட்டி ஸ்களேட்டி. ஸ்டார்வெனிங்! என்னைத் தூக்கத்தில் விட்டு ஓசைப்படாமற் சென்றார்களோ! நான் வெகு அநிச்சயமான ஓர் கனவுகண்டேன்; அஃது ஒருவர் புத்திக்கும் எட்டாத

ஹிந்துக்களின் க்ஷயகதி.

ஈ-வது உன்மாளக்ஷயம்;

கி-வது மானக்ஷயம்.

உன்மாளம் எளிப்து உயரம். மானம் என் பது கனம். ஹிந்துக்கள் வரவர உயரமும் கன மும் குறைந்து வருகிறார்களென்பதில் சந்தேக மில்லை. உன்மாளக்ஷயமும் கனக்ஷயமும் உன் டாவது பெரும்பாலும் ஒரேகாரணம் பற்றி யாகையால் இரண்டையும் ஒரேமித்து எழுத வானேன்.

மேற்கண்ட இருவகை க்ஷயகதிக்குக் காரணம் முக்கியமாய் வறுமைதான். அதிகப்பட்ட டால் சீரிலாது பைசாகொண்டு ஒரு ஏள் முழு மையும் ஒருவன் கமது தேசத்தில் காலம்தள்ள வேண்டியிருக்கிறதென்று முத்ஸாவது பத்திரி கையில் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறேன். இவ்வளவு அற்பமுதல் கொண்டு காலக்ஷேபம் டேடித்தவரும் ஸ்திரீபுமான்கள் சேர்வதால் யிரியம் ஊர்ஜிதத் தோடு பாபாமல் வெகு பலக்ஷயமாய்ப் பரவும். ஊர்ஜிதத்தோடு எறியப்பட்ட கல் உயர எழு ட்புவதுபோல பலஹினமாய் எறியப்பட்ட கல் உயர எழுப்பாது. அதுபோல பலஹினமாய் விழப்பட்ட யிரியத்தால் சந்ததி தகுந்த வளர் ச்சிக்கும் புஷ்டிக்கும் இடமில்லாமல் உயரமும் கனமும் குறைந்து உண்டாகிறது. சாதாரண மாய் தகுந்த உயரமும் கனமும் பொருந்திய ஜனங்களுக்கும் சிலசமயங்களில் உயரமும் கன மும் குறைந்த சந்ததிகள் உண்டாகக்கூடும். இதற்குக்காரணம் கலவைசமயம் அவர்கள் பல ஹினமாகவும் ஊர்ஜிதமின்றியும் இருந்து திடச் சித்த மில்லாமலோ கிற்பத்ததின் மேலோ அனுப்புக்காரநூல் பிரவர்த்திப்பதுதான்.

மாதா பிதாவாதி சந்ததி உண்டாகுமென்று முன் பத்திரிகைகளில் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறோம். மாதாபிதாக்கள் தகுந்த உயரமும் கன முமாய் இருந்தாலும் பாரம்பரியம் என்ற விதிப் படி அவர்கட்கு உயரமும் கனமும் பொருந் திய சந்ததிகள் உண்டாகாமல் உயரமும் கன மும் குறைந்த சந்ததிகள் உண்டாவதற்கு முன் எடுத்துக்காட்டிய காரணத்தைத் தவிர வே ரொரு காரணமும் உண்டு. தற்காலத்தில் ஒரு

வன் ஆகிருதியோடிருந்தால் அவன் அகலமும் நீளமுமாய் மிருகப்போயமாய் இருக்கிறுனெ ன்று சில ஸ்திரீகள் பழிக்கிறார்கள். முற்காலத் தில் அறடி உயாமிருப்பது சாதாரணம்; அதற் கதிகமான உயரமும் ஆகிருதியுமான மனுவா க்ஷு மிருந்தார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை நான் தற்காலத்திலும் அபூர்வமாய்க் கண்டிருக் கிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட ஆகிருதி உள்ளவா க்களை இப்பொழுது சில ஸ்திரீகள் மேலுக்கும் பூதத்திற்கும் இராக்ஷஸுக்கும் ஒப்பிட்டு அழ கல்லவென்று தன்னுகிறார்கள். அதற்கு விப ரீதமாக உடல் சிறுத்தும் ஒல்லிப்பட்டும் கனம் குறைத்தும் உயரம் குறைத்தும் இருந்தால் அப் படிக்குள்ள புருஷன் எவ்வளவு வயதாயும் சிறு பிள்ளைபோலவும் கொட்டைடப்பாக்குப் போல வும் இருக்கிறுனென்று புஷ்டி அல்லா அழகென்றும் மறிக்கிறார்கள். அதிலும் ஆபரணம் அணிந்திருந்தால் அவன்மேல் காட்டம் அதிகம். ஒரு ஸ்திரீயானவன் எவன்மேல் ஆசைகொ ண்டு கலவை சமயம் எவனை ினைக்கிறுளோ அவன் மாதிரி சிக உற்பத்தி யாகுமென்பது சாஸ்திர சித்தாந்தம். வரஹசமவ்ஹிதை இர ண்டாம்மாகம் உஅ-வது அத்தியாயம் முதலாவது சுலோகம் காண்க. அதுபோலவே 'ஸ்தோ பர்ஹார்' முதலிய ஜம்னி சாஸ்திரிகள் சொல் லியிருக்கிறார்கள். 'டரால்' முதலிய அமெரிக்கா சாஸ்திரிகளும் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறா கள். ஸ்திரீகட்கு ஆகிருதி குறைந்த புருஷ னிடம் காட்டஞ் செல்லும்போது அவன்பேர் சந்ததி உண்டாகும் என்பதற்குச்சந்தேகமில்லை.

தத்தம் பெண்குழந்தைகட்கு வரன் நிச்சயி ப்பது பெரும்பாலும் ஸ்திரீகட்கு இளைஞிய படிதான். ஆகிருதி குறைந்த புருஷனிடம் காட்டஞ் செல்லும்பட்சத்தில் அவர்க்கையே வரனாக நிச்சயப் படுத்துமபடியான சித்தவீர தி அதிகரிக்கிறது. ஆகிருதி குறைந்த ஜோடி அதிகரிக்கும்போது சந்ததியும் ஆகிருதி குறை ன்றே ஜனிக்கிறது. ஆண் பெண் என்ற இணை உண்டாவதில் காம் எல்லோரும் நிறுஷ்டவைக் கவேண்டியதற்குக் காரணம் அவர்கள் மட்டில் தனிமையாக உண்டாகும் லாபம் ஷ்டம், இன் பம் ஹன்பம்; இவைகள் மாதிரியும் பெரிதாக

வினைத்தன்மை; அவ்வினை மூலம் உண்டாகும் சக்தி இன்னதென்று சிச்சயப்படுகிற படியால் அதுபூலோகமுழுவதும் சம்பந்தித்தசக்தியாக இருத்தல் நிமித்தம் தான். இக்காரணத்தால் ஆண் பெண் என்ற இணை உண்டாவதில் காம் திருஷ்டி வைக்கவேண்டுமென்று 'ஸ்கோபஸ் ஹா' என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். இதுதான் மனுதர்மசாஸ்திரம். ஆகிறதற்குறைந்த ஜோடிப் புணர்ச்சியால் ஆகிறதி கூடிய சக்தி உண்டாகாது. 'யினா (யிதை) யொன்றுபோடச் சுரை யொன்று முனைக்குமா?' என்றும் 'என்யிவிதைக் கக் கொன்முனைக்குமா?' என்றும் தொன்றுதொட்டு வரும் பழமொழிகள் மேற்சொல்லிய சித் தாத்தையே அனுசரித்திருக்கின்றன.

வந்திரீகட்குள் வரன் தெரித்தெடுப்பதற்கு ள்ள பிரமானவாக்கியம் ஆண்டெட்டை பெண் குட்டை யென்பதுதான். 'பெண்ணைப்பார்க் கிலும் ஆண் டெட்டையாய் மாத்திரம் இருத் தால் போதாது. உயரம், புருஷாகிருதிக்குத் தகுந்த உயரமாகவும், அதற்குத் தகுந்த புஷ்ட யாகவும் இருக்கவேண்டும். பெண் டெட்டையாக இருந்தால் அதைப்பழிக்கும்படி. இடங் கொடுக்க லாகாது. வெண்ணிக்காரர்கட்குள் பெண் டெட்டையாயிருப்பது விரோதம். அவர் கட்குள் பெண் டெட்டையாயிருப்பது ஓர்வித அழகென்று மதிக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சித்தவிர்த்தியும் அபிரமானமும் இருப்பதால் வெள்ளைக் காரர்களுக்குள் உன்மான ஆயம் அதிகமாக கேரிகிறதில்லை. கமக்குள் பெண் டெட்டையாகக் கண்டால் அவர்களைத் தகுந்த ஜோடி சேர்த்து விவாகம் செய்வது நலம்.

ஊர்ஜிதமான விரியமூலம் ஜனிக்கும் சக்தி கட்டு தகுந்த போஷணை கிடைத்தா லல்லா மல் தகுந்த உயரமும் களமும் கிடையாது. வித்து எவ்வளவு புஷ்டியாக இருந்தாலும் சில வளமும் ஜவ்வளமுமில்லாமல் போகும்போது அவ்வித்தினிருந்து உற்பத்தியாகும் செடிகொடி விறகும் எப்படி காரண்டு உன்னதமும் ஆகிருதியும் இல்லாமற் போகிறதோ அப்படியே ஊர்ஜித விரியமூலம் ஜனித்த சக்தியும் ஆகாரக் குறைவால் தகுந்த புஷ்டியும் உன்மானமும் அடையாமல் காரண்டு போகக்கூடும்.

ஊர்ஜித விரியமூலமல்லாமல் ஜனித்த சக்தி கட்டு ஆகாரபுஷ்டி எவ்வளவு இருந்தாலும் அது அவ்வளவு பயன்படுகிறதில்லை. இதற்குக் காரணம் தர்ப்பலமாய் ஜனித்திருப்பதால் தகுந்த உயரத்துக்கும் கனத்துக்கும் வேண்டிய ஆகாரம் ஜீரணப்பட்டு தேகத்தோலையப்பட்டு மென்மேலும் விருத்தி அடைவதற்கு இடமில்லாமற் போவதுதான்..

ஊர்ஜித விரியமூலம் ஜன்மமும், தகுந்த போஷணையும் இருந்தால் தகுந்த உன்மானமும் களமும் உண்டாகக்கூடும். பெருமுதல் கொண்டு வியாபாரம் செய்பவனுக்கு கிடைக்கும் இலாபம்போல் சிறுமுதல்கொண்டு வியாபாரம் செய்பவனுக்குக் கிடைக்காது. அதுபோல ஊர்ஜித விரியத்தால் ஜனித்த ஒருவன் ஆகாரப் புஷ்டியா யருத்தி ஜீரணத்திற்குக் கொண்டுவந்து உயரமும் புஷ்டியும் அடையும்வண்ணம், பல லீனமான விரியமூலம் ஜனித்தவர்க்கு உயரமும் களமும் அடைவதற்கு இடமில்லை.

ஊர்ஜித விரிய ஜன்மமும் ஆகாரபுஷ்டியும் உள்ளவர்கட்கும் உன்மானக்ஷயமும் களக்ஷய முமுண்டாகக் கூடும். அது பாவியகாலத்தில் அவிவேகமாய் மாதாபிதாக்கள் டெத்திவந்த முறைகேடால் தேகத்தில் வியாதி உண்டாகிற் தினாலும், புருஷப்பிராப்திவருமுன்னமே விவாகம் கேரிட்டுப் பிஞ்சைக் கசக்கியமாதிரி சத்தக் கன்று தர்ப்பல முண்டாகிறதினாலும், வித்தியாப்பியாசம் முதலிய முயற்சியில் மட்டுக்கு மிஞ்சி பிரவிருத்தித்து ஜீரணசக்தி குறைந்து போவதாலும், காளுக்குள்ள உழைப்பு நிமித்தம் உண்டாகும் சக்தி ஷேடத்திற்குத் தகுந்த படி ஆகாரமருந்தாமல் அத்தல்விற்காவும் பெருமைக்காகவும் ஆகாரம் குறைத்தருத்தலாலுத் தான்.

இனவித்திட்டால் தகுந்த வளர்ச்சியின்றிப் போமென்பது யாவர்க்கும் தெரிந்தவிஷயம். அதுபோல பாவியவிவாகத்தால் வித்துக்குவையில்லாமல் சக்தி பலஹீனமாயும் உன்மானக்ஷயமாயும் ஆகிறதிக்கூடியமாயும் ஜனிக்கிறது. தற்காலமுள்ள குடும்பக்களில் 'பிதாமைப்பார்க்கிலும் புத்திரனும் புத்திரினைப்பார்க்கிலும் பெளத்திரனும் படிப்படி ஆயப்பட்டுருப்பதை

காணலாம். இதற்குக் காரணம் பாலியவியர் கழும் ஆகாரக்குறைவுமே.

இத்தேசத்தில் ஆகாரக்குறைவுமிடத்தம் ஆடு மாடுகள் குருகிக் காண்டு கூப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரோமட்டா லுத்தப்பதியானதாக இருந்தாலும் ஆகாரக்குறைவில் வாட்டமுள்ள கன்று உயரமும் கன்றும் குறைந்தும், போஷனை புஷ்டியுள்ள கன்று உயரமும் கன்றும் கூடியும் இருக்கிறதை எல்லோரும் காணலாம். மேலும் முற்காலத்தில் அதாவது கிராமங்களில் ஆலயங்கட்கு குலமிட்டு விடப்பட்ட காளைகள் தட்டில் கண்டலிடம் மேய்த்து கட்டப்பட்டாமல் ஆகிருதியும் சிமிழுமாய் மதோன்மத்தத்தோடு பசுக்கட்டங்களில் பிரவேசித்து சினைப்படுத்தி வந்தபடியால் கன்றுகளும் கூடியகையில் லாமல் வளர்ந்துவந்தன. தற்காலத்தில் அவ்வகைக் காளைகள் கிடையா. அங்கிலேய இராச்சியத்தில் வளர்ப்பதுபோல் பாலியெருது வளர்க்கிறதில்லை. கண்டகண்ட கோஞ்சலான காளைகள் பிரவேசிப்பதால் கன்றுகளும் ஆடுகட்குடிகள் போல் ஜனிக்கின்றன.

குழந்தைப்பருவத்தில் தகுந்த லூட்டமிஸ் லாயிட்டீஸ் ஜனனம் எவ்வளவு புஷ்டியாயிருந்தாலும் குழந்தை தகுந்த வளர்ச்சியடைகிறதில்லை. தற்காலத்தில் அனைகம் பெண்டிருபால் சுரப்பின்றி பசுவின் பாலையும் கூழையும் புகட்டி குழந்தையின் ஜீரணசக்திக்கு அதிகப்பட்டோ, அல்லது புஷ்டிகுறைந்து அளவுஅளிகப்பட்டோ குடல்பெருத்து குருமையிடு தட்டிழராக பிடிதமாகி கூப்பப்பட்டுப் போகிறது. குழந்தைகட்கு தந்தம் மாதாண்தன்னியபாளம்விசேஷமேயன்றி இதர ஆகாரங்கள் அதிகப்பயனைத் தரத்தக்கதல்ல.

ஆபரண ஆசையாலும் முதல் மிச்சம் பிடிக்க வேண்டுமென்ற பேராவலாலும் சில லுத்தர்கள் ஆபரணமும் பகட்டாடையும் காகரீகமாகவும் பெருமையாகவும் கினைத்து, அவைகளை யணிவும் பொருட்டு வயிற்றுக்கு முன்று வேளை பூரணமாய் ஆகாரம் அருந்தாமல், புஷ்டியும் பலமும் தெளிவும் கொடுக்கக்கூடிய செய்பால் பண்டங்களின்றி காலம் தள்ளுவதாலும் மேற்கூறிய கூடியகதிகள் உண்டாகின்றன. ஆரம்

பத்தில் கிடைக்கிற புஷ்டிக்குத்தகுந்தபடி பிற்காலத்தில் காயம் ரோகமின்றி சக்தியோடு கூட செடுங்காலம் வாழ்ந்திருப்பதற்கு ஆகாரம், அப்படியிருந்தும் அவர்கட்குத் தங்கக்காப்பும் வயிர்க்கடுக்கலும், நோயும் ஜீமிக்சிபும், அட்டிகையும் அரைகுறையும், தோட்டாவும், கொலுசும், ஒத்தம் சங்கியிபும் மோதிரங்களும் குண்டுகளும் இட்டு பட்டாடை யுடுத்தியிட்டால் எல்லாம் வந்ததுபோலெண்ணி, ஆயிரங்காலத்துப் பரிாரும் குழந்தைகளின் கோழந்தைக்கவலரியாமல் அவர்கட்கு தகுந்த ஆகாரம் அளித்தாமல் தேத்திவரும் அயிவேகத்தால் அக்குழந்தைகட்கு வியாதி வரும்படி விதை வளர்ந்து அற்பாயுசுக்கு அஸ்திவாரம் போட்டு எரளுக்குரை கூப்பப்பட்டுப் போகும்படி செய்கிறார்கள். பாலிய காலத்தில் வளர்ச்சி உண்டாவது போல் பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. மரங்களின் வளர்ச்சியைக் கவனித்துப்பார்க்குமிடத்தில் இது விளங்கும். இதற்குக் காரணம் பாலியகாலத்தில் பிரயிர்த்தி குறைந்த ஷேடம் பட்டுப்பட்டிருப்பதால் தங்ககாலத்தில் புஷ்டியாய் கிடைக்கும் ஆகாரம் கொண்டு ஷேடத்துக்கு ஈடுசெலுத்துவது மல்லாமல் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய சேஷிப்பும அதாவது லாபமும் ஏற்படுகிறது. ஆனால் புருஷப் பிராப்பியான பிற்பாடுஷேடம் அதிகமாகவும் ஆகாரமிடத்தம் கிடைக்கும் லாபம் அதற் சதிகப்படாமலும் இருந்ததால் வளர்ச்சிக்குத் காரணம் ஏற்படுவதில்லை.

விருதாதிகளாலும் தபசின் முறையறியாமல் தப்பான அபிப்பிராயத்தின்மேல் பசி பட்டிலரியாய்க்கிட்டு வைராக்ரியம் சாதித்த தேகத்தை கஷ்டப்படுத்தித் கொள்வதாலும் மேற்கண்ட கூடியகதிகள் ஏற்படக்கூடும்.

(இன்னும் வரும்.)

எஸ். இராமஸ்வாமி அய்யர், பி. ஏ. பி. ல்.

பொன்விளை நல்லூர்.
(திரவிய சான்றித சம்பந்தமானது.)

1-ம். அதிகாரம்.
பனமதியாப்பாமார்.

கிசகியின்மேல், குப்பாக்குச்சில்லகரை கொடுத்து, அதனும்வரும் வட்டத்தைக் கொண்டு உபாய ஜீவனம்செய்து வந்த காராயண முதலி யென்று ஒருவன் இருந்தான். அத்தமையில் சுரப்பித் தோட்டம் முத

வியன இருப்பதால் வியாபாரம் வெகு அதிகம், ஆகவே, அந்த வியாபாரியின் சிறிய மேஜையின்மேல் வைத்திருக்கும், சில்லறை கோபுரங்கள் ஒன்றொன்றால் விரைவில் மறைய, அவன்மடியிலுள்ள பைகொகல் வெள்ளை ஒயர்மல் புராய் ஒசை கேட்டுக் கொண்டு யிருக்கும். தினம் ஒன்றுக்குக்கூட 7-மணி முதல் இரவு 10-மணி வரையில் அவனிடத்தில் குறைந்தது தூறுபுராய் சில்லறைகள் முழுபுராய்களாகமாயும். 'பல்தனிபெருவெள்ளம்' என்ற பழமொழியை அவனைப்போல் அனுசரித்த வந்தவர்கள் இல்லை. இப்படி இருக்கும் டாட்களில் ஒருவன் அவன் தன் சில்லறை மூட்டையைத் தலையில் சுமத்து கொண்டு கடைக்குப்போகும் வழியில், அவன் கண்முன்னர் ஒப்பெரிய அவதூத சித்த புருஷர் தென்பட்டார், உடனே அவன் தன் மூட்டையைக் கீழேவைத்தவிட்டு, அம்மகாபுருஷனாச்சாஷ்டாங்கமாய்த் தெண்டனிட்டான். அப்பெரியவர் வயிறுவரை வளர்த்த தன் தாழையைத் தடவிக்கொண்டு, 'ஆறா, நாராயண! பன்னாசை பிடித்த பயல்' என்றார். அவன் சுவாமிகள் கிரகொளமறைந்தாறு மறைந்து விடுவாரென எண்ணி அவசரமாய், 'சுவாமி வயிறுகொடியது, ஓர் எல்ல மாதிரை மணம்பூரித்து இவ்வுலக விப்பக்களை துகர இதைப்படுளேன். தேவரீர் அதுக்கிரகம் யாரோ. என்று சொல்லிக்கொண்டு மறுபடியும் அவருடைய பாதங்களை வந்தனம் செய்தான். அப்பெரியவர் உடனே 'அந்தப்பையை எடு' என்று ஆகுளுபித்த அவன்யின் செல்லா தான் முன்சென்றார். அவ்வாறு சிறிது தூரம் சென்றவுடன் சுவாமிகள் ஏதோஒன்றைத்தொன்று நீனைத்தவர்போல், 'நாராயண' என்றார். உடனே அவன் 'சுவாமி!' என்ன, அவர் 'இப்புதையல்லிளக்கி' என்ற கண்ணாடியையும் உன் பண்ப்பையையும் பத்திரம்செய்துகொள்' என்று ஓர் வட்டமான கண்ணாடி. யொன்றை அவனுக்குக் கொடுத்தார். முன்போல் மறுபடியும் மெனனமாய் ஒருவருடன் ஒருவர் சிறிது தூரம் சென்றார்கள். ஓர் பெரிய மலைக்குகை பொன்று எதிர்ப்பட்டது. உடனே அப்பெரியவர் 'நாராயண! உனக்குப்பசி அதிகமா யிருக்கிறபடியால் அதோர் உள்ள அந்தப்பச்சிலையைப் பிடுகித்தின்னு' என்று ஆக்குளபிக்க, நாராயணனும் அப்படியே செய்தான். அப்பூரம் யாது நிகழ்த்ததோ தெரியவில்லை. மறுபடி நாராயணனுக்குத் தன்னறிவு வந்த பொழுது * அவன் ஒரு பெரிய அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் தான் இருப்பதாய்க்கண்டான். அவன் பண்ப்பையும் சுவாமிகள் கொடுத்த கண்ணாடியும் அவனிடம் இருந்தன. அவன் உலிப்புக் கரைபட்

முருத்தால் அவன் செட்டுதூரம் டாட்தவன்மேல் காணப்பட்டான். ஆனால் அவன் காலடிகள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அவன் அந்தக் காட்டிற்குள் வந்த வழியை அறியக்கூடாமல், இவை யாவும் கனவோ, சுவாமிகளுடைய திருவினையாடலோ என்று அவன் பிரமித்து நாலாபக்கமும் சுற்றிப் பார்க்கையில் கரியநெருமான் ஒருவன் அவனைக்கொண்ட, 'அகப்பட்டாய், கொத்துவேன், வெட்டுவேன்' என்று கத்திக்கொண்டு ஒழுவருவதை நாராயணன்கண்டு பைத்தியம் பிடித்தவன்போல் ஒன்றும் யோசிக்கக்கூட அவகாசமில்லாமல் உயிர் தப்பினால் போதுமென்று ஒட்டம் பிடித்தான். நாராயணனுடைய பயம் இவ்வளவு அக்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. அவனைத் தூரத்தினவனைத் திரும்பிப்பார்த்த பொழுது 'இவன் யாதொரு விசேஷமும்மில்லாமல் என்னைத் தூரத்தினான் இவனுடைய உரோமத்தையும், கீரத்தையும், தோலுடையையும் பார்க்கும்போது இவன் நான்கேள்விப்பட்டிருக்கும் நரமாம்பட்டினிகளில் ஒருவன் என்பதற்குச்சந்தேகமில்லை; என்னைக்கொன்று தின்னவே இவன் என்னைத் தூரத்தினான். ஆயினும் சுவாமி யிருக்கிறார்' என்று நாராயணன் தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டு முன்னிலும் அதிகவே, மாய் ஒட்டத்தொடங்கினான். தன் வேகத்தை அதிகரிக்கவே அந்தக் காட்டினிதனும் அதிசீவிரமாய்ப் பின் தொடர்ந்தான். அந்த மூர்க்கன் நாராயணனும் அதிக பஸ்சாலியா யிருத்ததால் வரலாறு அவனுக்கு அதிக சமீபத்தில் அருங்கி அவனை எட்டிப் பிடிக்க எத்தனித்தான். உடனே ஓர் பெரிய ஆண் சிங்கம் கர்ச்சித்ததபோல் 'ஹாய் ஹாய்' என்ற வெகு பயங்கரமான ஒருசத்தம் உண்டாயிற்று. இருவரும் பதைபதைத்த பிள்ளர்கள். அப்பொழுது ஓர் இராட்சதனைப்போல் கோர வடிவமுள்ள ஒருவன் அவர்களை கோக்கி ஒழுவத நாராயணனை ஓர் கையிலும் அவன் விசேஷதியை மந்திரை கையிலும் இறுக்கப்பிடித்த இழுத்தக்கொண்டுபோய் ஓர் ககைமேய்ந்த சிறு குழாயில் அடைத்த விட்டு, 'சாணி, சாணி' யென்று சந்தோஷத்தடன் வெறிபிடித்தவன்போல் உறக்கக்கவினான். இவன் குரல்க் கேட்டு பெயலான பருவமுள்ள ஓர் பெண் ஓடி வந்தான். அவன்குறப்பாய் இருத்தபோதிலும் பார்வைக்கு இலட்சணமாயிருந்தான். அவருடைய அசன் கொற்றியையும் அழகான சுழிவிழுத்த கன்னங்களையும் பிருதுவான கோக்கத்தையுடைய கரிய விசாலமான கன்னையும் பார்க்கும் ஒருவன் அவன் அதிக புத்திசாலியாயிருக்கவேண்டும் என்று சந்தேக மில்லாமல் நினைப்பான். அவன் கைகள் 'ஆறுறுபாரு' என்ற படி முழந்தான் வலையில் நீண்டு அழகான அமைப்பு வாய்ந்திருந்தன. அவனுக்காவது நாராயணனைப்

* அவ்வித அனுபவங்கள் நம் தேசத்தினுள்ளோர் அநியாதனவல்ல.

பிழ்த்தவந்த காட்டு மனிதனுக்காவது அகையில் வந்திரம் ஒன்றும் கிடையாது. கடவுள் படைத்த படி நின்ற அந்த ஸ்திரீயை அந்தக்காட்டு மனிதன் பார்த்து 'எல்ல சாப்பாடு கொண்வெந்த விட்டேன். உனக்குக்கூட குறியாய் இருக்கும்படியான சாப்பாடு பத்திரமாய்ப் பார்த்துக்கொள்' என்று சொல்லிவிட்டு ருபீரொன்பராய்த்த வெளியில் ஓடினான்.

(இன்னும் வரும்.)

ஜி. சேல்வப்பிள்ளை, பி. ஏ.

ஸ்ரீமத் திரவிட ஆயுள் வேதம்.

(திரவிட ஆயுள் வேத வைத்தியர் ஒருவர் எழுதியது.)

மாவிடர்களுக்கு இன்றியமையாதன உடல், பொருள், ஆய் யெனு முன்று. இம்முன்றில் உடல்கொண்டே ஏனையவிரண்டும் இயலவே ன்மெத்தலால், அதைப் பிணியின்றிப் போற்றல் வேண்டும். பிணியின்றிப்போற்றலாவது அருத்தும் அறுவகைப் பதார்த்தங்களும் விரோதத்தில் லாததாய்க்குறைதலும், அதிகரித்தலும், காலத்தவறிப் புசித்தலு நீங்கி தீபனத்திற்குப் பொருத்திய அளவு புசித்த, இரவில் கித்தினாகொண்டு, அதிகாலையிலெழுந்த, பகல் உறக்கம் நீக்கி இருத்தலாம் என்பன,

“அருத்த மாநிரதமு மவிரோதமாய்
அக்கலவர்த லகாலையுன் தவிர்த்தமுற்கு
உத்தரையு அருத்தி புறக்கி”

என்றார் தேனாயாரியர். இது தவறில் வாத பித்த சிஷெஷம் தொத்தமுற்ற பல்பிணிகள் வந்து சாரும். சார்தலும் அவைகளைப் போக்கும் உபாயங்களையாவது, அல்லது போக்கு வோர்களையாவது தேர்த்தறிதல் கடமை. இப்படி சார்த்தமுற்ற பிணிகளைப் போக்கு முபாயங்கள் ஆதியில் வடமொழியில் இருத்தலால், சிலர்க்க் கல்லது, இயம்பலும் படித்தலும், கருப்பொருள் உணர்த்தலும், செவ்வையாய் போதிப்பதும், பெரும்பாலோர்க்குப்பயன்படாதெனத் திருவுளங்கொண்டு, முற்று பேரின்ப வடிவாய் அமர்த்தையுஞ் சிவபெருமான் தன் அருட்சத்தியாகிய சிவபிராட்டியாருக்குத் தென்மொழியில் உபதேசித்தருளினார். பிராட்டியார் திருத்தி தேவர்க்கும், சீதி தன்வந்திரிக்கும், தன்வந்திரி அச்சவனி தேவர்களுக்கும், தேவர்கள்

அகத்திய முனிவரருக்கும், அகத்தியர் புலத்தியப் பிரம்மரிஷிக்கும், பிரம்மரிஷி தன்மசௌமியருக்கும், செளம்மியர் தேனாயாரியர்க்கும் உபதேசித்தனர், இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் உபதேசக் கிரமமாய் ஒதிபுணர்ந்தவைதனைப் பன்னாள் அனுபவமுற்றபின்னர், சிந்தாட்டி பல்பிணிச் சிற்றறிவாளர்கள் உய்யும் பொருட்டுப் புத்தகங்கள் பல செய்தருளினர். இவைகள் எல்லாம், மாவிடரை வாதிக்கும் பிணிகள் 4,448 என்று கூறி, அவைகளில் உள்ள பெரும் பிணிகளுடன் தொத்திக்குஞ் சிறுபிணிகளையும் அவைகள் பிடிக்கும் பருவங்களையும், சார்த்திய வசாத்தியக் குறிகளையும், இக்குறிகளைக் கண்டறிதற்கு ஏதாவாகிய காடி முதலிய அஷ்டவிதப் பரிணைகளை யுபயோகிப்பின்னர் அப்பிணிகளைப் போக்கும் ஒஷதிகளையுங் கூறிப்புக்கின்றன. இத்தகைச் சிர்மையுற்ற பிரத்தங்களை “ஆயுள் வேதம்” என்று சிறப்பித்துக் கூறுவார்கள். இவைகளின் உண்மைகளை ஐயத்திரிபறக் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களை மருத்துவங்களைஞர் என்று பல்லோரும் கொண்டாவார்கள். இத்தனைப் புகழ்பெற்ற மருத்துவர்கள் சில வருஷங்களுக்கு முன்னும், பல்லோரால் ஆதரிக்கப்பெற்று இருந்தார்கள். இக்காலத்தில் ஆதரிப்போர் அற்றார்கள். அறவே, உண்மை மருத்துவச் சிகாமணிகள் ஒழிந்தார்கள். ஒழிய, ஆயுள் வேதத்தின் பெருமைகளும், நூல்களும் குன்றிப் பிடமாயின. இழத்தபோக, இருக்கும் நூல்களையோதும் திறமையாளர்களும் தற்காலத்திலில்லை. இது திற்கு முயற்சியில் சோர்வடையா ஆங்கிலேயச் சிமாவ்கள் மத்தேசத்திற்கு வந்து, தங்கள் மருத்துவத்தைப் பிரபலப்படுத்தி கம்மவர்க்கு உண்மை மருத்துவக் கலைகள் இல்லையென்று கைக்கொள்கிறார்கள். இதுவும் உண்மையே. எவ்வளமெனில், போலி மருத்துவர்களும் அவர்களுக்கெற்ற மருத்துவக் கலைகளும் வெளிவந்திருக்கின்றன. போலி மருத்துவக் கலைகள் உண்டாத்தற்குக் காரணமென்னெனில், சோழராஜன் புலவர் திலகராகிய புகழேந்திப் புலவரை முற்காலத்திற் சிறையிட்டான். இத்தகைத் தன்மத்திற்கானான புலவர், தன் வயிற்று வளர்ப்பதெனத் தண்ணீர்கொண்டுபோகும் பெண்கள் பொருத்தி இனிமையான பல கவிதைச் சொல்பவர்களைத் திருத்தின.

முகப்பார். பெண்கள் கெட்டு ஆளந்தமுற்று சொல்லிய கவிக்கை ஒலிகளில் எழுதிவைக்கும் ஆவதுற்றவர்களாய்ப் புலவர்பாலனுவி, அவர் க்கு வேண்டு உபசாரங்கள்செய்து, தானியங் கள் முதலியன கொடுத்து ஆதரித்து வந்தார் கள். இப்பெண்களுக்காகவே, இப்பொழுதும் கடைகளில் விலை சாசமாக விற்கும் 'கோவலன் கதை', 'அல்லிஅரசாளிமாலை' முதலியவைக ளைப்புலவர் அருளிச்செய்தனர். இவர்பெருமை இவ்வண்ணமாய் உலகப் பிரசித்தியாக, அநேக மூடலிகாமனிகள், புலவர்பால் வந்து, வைத்தி யம் ஜாலம் முதலியவைகளைக் கேட்கத் தலைப் பட்டார்கள். புலவர் இவர்கள் வேண்டுகளுக் கியங்கு, தான் பாண்டியன் பால் இருக்கும் போது பல்லோரால் கேள்விப்பட்டவைகளில் உண்மையற்றவைகளையும், இன்னும் அநேக மவைகளையும் புனைந்து, கல்லாதார்க்கும் எளி திற் புலப்படும்படியாகச் சென்றை யாப்பால் தன்சீடர்கள் கம்பும்வண்ணம், ஆயுள்வேதஆகி ரியர்களாகிய கந்தி, அகத்தியர், தேவையர், முத லியோர் பெயர்களை இட்டுப் பல கிரந்தங்களைக் கூறினர். புலவர் கூறிய இந்தன்மைப் புத்த கங்களை யவர்கள் மனனஞ் செய்தும், இவை போன்ற பல புத்தகங்களைத் தாங்கள் இயற்றி யும்வந்தார்கள். இவைகளைத்தந்தகாவத்தில், செ ன்ளியில் தெருக்கள்தோறும் ஸ்தாபித்திருக் கும் அச்சியத்திரசாஸ்திரர்கள் பதிப்பித்துக் கு றைத்தவிலைக்கு எழுத்தமுதற் பாகேழைகள் மலிந்துள்ளதாய் விட்கொண்டனர். கந்தரியாப் புலர்கள் இவைகளை வாங்கி, அவைகளிற் குறி த்த கிச்சைகளைச் செய்து, வினை வருகொற் றனர். இவர்கள் செய்வதும் தங்கள் வயிற்றுப் பாட்டிற்கேயல்லவது வேறெதற்குமின்ற.

(இன்னும் வரும்.)

புருஷன் மனைவி சம்பவாதம்.

மனைவி.—இதென்ன! தன்மப்பான் கல்லியான விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசாமல் இருக்கிறீர் களே. வயது பத்த ஆய்விட்டது. இவரு அவனை. உடைய வயசப் பெண்களுக்கெல்லாம் கல்வி யானம் ஆய்விட்டதே.

* அல்லி—இதற்குள் என்ன அவனைப்! பெண்ண அறியாதேமே.

மனைவி.—இப்பொழுதே வளர்த்தவீட்டான். இன் னொரு வருஷத்துக்கெல்லாம் குறிப்போல் ஆவான். கண்ணியாப்புடவை கொஞ்சம்கூட என்ருவிராது.

புருஷன்.—வளர்வது என்னதானே.

மனைவி.—இக்களவு பெரிய பெண்ணைக் கல்லியா னைஞ் செய்யாமல் சிறுத்தவாமா.

புருஷன்.—எத்தனையோ பேர்கள் பதினு பதிந் தினைத்து வயசுப்பின்புள்ளனைக் கல்லியானியை லாமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, அவர் களுக்கு என்ன வந்துவிட்டது, யார் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்.

மனைவி.—சொல்லத்தான் சொல்லுகிறீர்கள். எது வும் காலாகாலத்திலே நடத்தாஸ்தான் என்று யிருக்கும். காலத்தப்பினால்சங்கடத்தான். மேலு த்தொரு பாவதிபெண்ணுக்கு-13- கிரப்பி-14- வது வயது: அசமுடையான் அகப்படவில்லை. பெண்ணை வைத்துக்கொண்டு தவிக்கிறேன்.

புருஷன்.—தவிப்பானேன், லோகத்தில் அவளுக்கு அசமுடையான் அகப்படாமல் போய்விடு மோ?

மனைவி.—பெரியவளாகிவிட்டால் என்ன பண்ணு கிறது. பெண்ணுக்குச் சூத்திராண்மம் வந்து விடும். தாய்தந்தையர்களுக்குப் பாலறும் பழி யும் சம்பவிக்கும்.

புருஷன்.—சாஸ்திரங்களில் அப்படி ஒன்றுஞ் சொ ல்லவில்லைபே.

மனைவி.—லோகவழக்கத்தான் கமக்குச் சாஸ்திரம். னாருக்கொருவழி, கமக்கொருவழி சரிவந்து. சிம்மத்தில் கல்லபின்னையாய் விசாரியுங்கள். இப்பொழுது முதல் விஜயத்தாஸ்தான் முன் பின் சுமாராய் அகப்படும்.

புருஷன்.—இன்னம் இரண்டு மூன்று வருஷம் செல்லட்டும். இப்போது கல்லியானத்தைப் பற்றிப் பேசமாட்டேன்.

மனைவி.—அதற்குள் எல்லா சிறுபிள்ளைகளுக்கெல் லாம் கல்லியானம் ஆகிவிடும். கம்முடைய பெண்ணை எக்கேயாகிடும் இளையானாகக்கொ ண்டு தள்ளவேணும். சிறுநுக்கோ, பெண் மேற்பெண்ணுகளோ, எக்கேயாகிடும், கிணற் தில் தள்ளுவதற்குப் பதிவாகத் தள்ளவேண்டி யிருக்கும்.

புருஷன்.—அப்படிக்கெல்லாம் கமக்கு கேடிராது. படித்தவனாகச் சிறுபிள்ளை அகப்படலானே. நீ பயப்படுகேதே.

மனைவி.—நீங்கள் சொல்லு கிறீர்கள். ண்டில் பிள் னைகளுக்குப்படுறபாடு உங்களுக்குத்தெரியாது.

விவசாயியைகளு-வருஷம் அருமையாகவளர்ந்து கிளியை வளர்த்துப் பூனைக்கு இரை கொடுக்கிறாற்போல், 50-வயசுக் கிழவனுக்கு கைக்கு ஆசைப்பட்டுத் தள்ளினார்கள். இப்போது சங்கியிலிருந்திருந்த கையிருத்தென்ன, பணம் இருந்தென்ன. அதுனுடையனென்னம் பாழாய்ப்போய்விட்டது. வட்சியினை அபிராமிக் கு தேடித்தேடியும் ஆம்படையார் அகப்படாமல் தடைசியில் பெண்மேல் பெண்ணாகக் கொடுத்தான். மூத்தாளுக்கும் இவையாளுக்கும் ஒற்றுமையில்லாமல் பாரத புத்தம் நடக்கிறது. ஊர் கிரிப்பாகச் சிறிக்கிறது. மூத்தான் இவனை வாழ விடுகிறதில்லையாம்.

புருஷன்.—இதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாதா என்ன, ஊர்வம்பெல்லாம் எனக்கேன். இப்போது குட்டிக்குக் கலியாணம் செய்யப்போகிறதில்லை.

மனைவி.—செய்தால் என்ன, தாமஸம் ஏன் செய்ய வேணும், அவளுக்கு வயதாக வில்லையா.

புருஷன்.—பூவியலிவாகக் கிரம்புக்கெடுதல்.

மனைவி.—பின்னை எப்போது விவாகஞ்செய்கிறது, மூப்பது வயதக்கா.

புருஷன்.—அப்படித்தான் செய்தாலென்ன? மென்ன ஆகட்டுமே.

மனைவி.—வெண்ணக்காரச்சி ராஜி, அறுபது வயதுக்குக்கூடச் செய்யலாம், லோகம் கம்மைத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு கொண்டாடும்! கண்ணுக்குக் கண்ணுதில் அப்படிச் செய்யலாமோ?

புருஷன்.—பெண்ணுக்குத் புத்திலுந்து பர்த்தாவை வரிக் கிறதற்குத் தகுந்த வயசு வந்த பிறகு தான் கேட்டு விவாகம் பண்ணி வைக்கலாம். அதற்குள் செய்வது பிசகு.

மனைவி.—இப்போது ஊரிலெல்லாம் அப்படித் தான் செய்கிறார்களே. பெண் அதற்குள் பெரிதாக்கி விட்டால் என்ன பண்ணுகிறது.

புருஷன்.—பெரியவனானால் ஆகட்டுமே, வீட்டிலேயே இருக்கிறான்.

மனைவி.—கண்ணுயிருக்கிறது. லோகத்தார் பெரிதானபெண்ணைக் கலியாண மில்லாமல் வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோ மென்று பரிசாசம் பண்ணுவார்களே. பெரியபெண்ணை வாங்கட்டாமேயுக்கிறது. அப்பாதும் வந்தால் என்ன செய்கிறது. ஊர் தாலியைக் கட்டிவிட்டால், மாப்பிள்ளை எல்லா பார்த்தையும் ஒப்புக்கொண்டு போகிறான்.

புருஷன்.—கம்மைநீதி மோசம் கேசியோ, எவ்வளவு பேர்கள் குதாசாந்தி பண்ணாமல், வீட்டில் பெண்ணை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பாலிய விதவைகள் வீட்டில் இருக்கிறார்கள்.

எவ்வளவு பேர்கள் புருஷனைப் பிரித்து தனியே இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கக் கலியாணம் செய்யாத-சிறிய பெண் வீட்டில் இருந்தால் கெடுதி என்ன?

மனைவி.—இவைதான் தீரப்போதி, அவாள் அவாள் விதியைத்தொலைக்க வேண்டி இருக்கிறது. புருஷன் வீட்டில் கமைய வாழ்ந்தாலும்தான், வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் பவனென்ன.

புருஷன்.—வினாத்தெரியாத காலத்தில், பரம்பரம் விதிப்போல் வந்திருக்கிறானாயினாலும் பருவத்தின் புக்கத்தில், மாமி, மாமனார் முதலியவர்கள் இருக்க, புருஷன்பேசாமல் இருக்க என்ன கசம் கிடைக்கப்போகிறது.

மனைவி.—லோகத்தில் மாபியார் காத்தனார். இல்லாதவிடே சொற்பம். எப்போதும் அவர்களுக்கு அடங்கிக்குடித்தனம் பண்ணுவது கலம். இரண்டுபேரும் பட்டால் தானே தெரிந்த போகும். வினாயுப்பயிர் முடியிலே. செடியில் வளையாதது, மரத்தில் வளையுமா? பால்வியத்திலே புக்கத்துக்குப்போனால், அவனுடைய மாதிரி சீக்கிரம் படியும். வயசுசென்றால் பிறகு வணங்காது.

புருஷன்.—பெண் மன உற்சாக மில்லாமல் கலம் கொண்டு பெண்களைப்போட்டால், உடம்பு கொறுங்கிப்போகும்.

மனைவி.—கான் இந்தவிட்டுக்கு வரும்பொழுது கசவயசு. எல்லாரும் இருந்தார்கள். கான் எல்லாருக்கும் சமைத்துப் போட்டுக்கொண்டு வந்தேன். அதற்கு என்ன இப்போ.

புருஷன்.—எங்கள் வீட்டில். மறும்புக்கு மெத்த கசம். அவர்கள் எதைச்சாப்பிட்டாலும் கொட்டினாலும் கேட்கிறதில்லை. எல்லார் வீட்டிலும் இப்படியே இருக்குமே.

மனைவி.—கான் இங்கே பட்டபாடு கொஞ்சபோ. உங்கனிடத்தில் ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லை. ஆயிரம் பாம்பின் கிழ ஓர் தவக்கன் வாழ்கிறாற்போல் கான் வாழ்ந்தகொண்டு வந்தேன். என்னைப் பெரிய காத்தனார் நேன் கொட்டுகிறாற்போலே கொட்டுவன். ஒப்பபடி உங்கள் என்று உறம்புபன். சிந்தினால் மாயியார் சேருப்பாலே அடிப்பன். கொட்டினால் கொட்டாப்பன்யினால் கடிக்குவன். அந்தக்காலத்திலே உங்களுக்கு அவாள் சொல் வேதவாக்கியம், வானைய அசைத்தால் விளக்குமாறு எடுத்திக்கொண்டு விதவிகள். விண்டால் வில்லவகம், பேசுநுதல்பம் என்று என்னசெய்தாலும் விதவ தக்கொண்டு தெய்வமே என்று விருந்தில்.

ஒவ்வொரு சமயத்திலும், ஆற்றிலே, குளத்திலே விழுந்து பிரண்ணை விட்டு விடுவோமோ என்று கூடத் தோன்றும்.

புருஷன்.—பழக்கதை எல்லாம் இப்போ ஏதாக்கு. பொறுமையில் பூமிதேவிக்குப் பிறகு நீ தான். உன் பெருமையை என்னிடத்தில்தான் கொண்டாடிக்கொள்ளவேண்டும்.

மனைவி.—என்னைக்கண்டால் பரிசாகத்தான். ஒவ்வொரு ஆங்கிலிப் போய்ப்பார்க்கத்தான் தெரியும். நான் என்ன தலையால்கட்டத்தானும் உங்களுக்குத் திருப்தியில்லை. கண்ணப்பிடுக்கெனையில் கொடுத்தாலும் செப்பிவிட்டிருக்கையென்று சொல்லுமீர்கள். என் பெண்பிறந்த யாருக்கு கல்லான். என் கடன் நான் உழைக்கவேண்டியது. பிடுக்கப் பட ஒன்றும் எடுத்தேன். இதற்குத் தான், நான், “என் கிமோ” என்மறகிவில்லை. என் பாரபததைக்கொட்டிக்க கடைசிகாலத்தில்தான் என் குர்பென் பிறந்ததே. நான் வெறுமே இருந்தாலும் ஊர் வாயை யார் மூடுகிறது. வெளியிலே புறப்பட்டால் பிடுக்கி எடுத்துவிடுகிறார்கள், ஆறுகுளத்தாக்கு எப்படியும் போகாமலிருக்கிறது.

புருஷன்.—என்ன சொல்லுகிறார்கள்.

மனைவி.—காலத்திடு தெரியாமல், லாபமாக்கு இருக்கிறேன் அம்மா! புருஷன், நீ குர்பென் பிறந்ததை சொல்லப் போகாதா? அங்கர் கம்மாவிருந்தாலும் நீ இருக்கலாமா? பெண்களுடைய கஷ்டம் புருஷனுக்கு என்ன தெரியும், காலத்தில் கன்னிகாதானம் பண்ணினால் ரொம்ப புண்ணியமுண்டு, மென்னச் சொல்லிப்பார் என்மறகுர் கன்.

புருஷன்.—எமக்குக் கன்னிகாதான பண்ணிடைப் பத்திரக 4-வயதிலேயும், மூன்றுவயதிலேயும் பெண்ணைச் சொன்னாக்கும் சொத்தையும் கட்டிச் கொடுத்திட்டு, சுவரத்தில் போய் விடுகிறதே, பேசியில் போய்விடுகிறதோ என்று விசாரப்படை என்னால் முடியாது. எனக்கு இஷ்டமில்லை.

மனைவி.—உங்களுக்கு என்ன? நீங்கள் குர்பென் தாலையைக் கட்டிவிடுங்கள். அந்நிலையை அறிவீட்டம், உள்ளபடி ஆகிறது.

புருஷன்.—இப்போ அப்படியாவது என்ன இரண்டு மூன்று வருஷம்போகட்டிமே, இந்த அறிவீட்டம் அப்போது வரமாட்டாதோ.

* அ. மனைவி.—நான் எந்த கேட்டாலும் எப்போதும் திரிக்கு அறியாததிலும் துக்கப்பெய்து தான். இன்னும் மூன்று வருஷத்துக்கு இருப்பேனோ, போகேனோ, கவி ருத்தப்பண்ணிக் கண்ணலே பார்க்கப்போ

மென்றால் இதுக்கு இத்தனை ஏக்கம்பேக்கம் என்னத்திற்கு?

புருஷன்.—மற்றைப்போகல்லாம் சாகவதமோ, யாருக்கு எந்த வேலையில் என்னவருமோ என்று யோசித்த தான் கல்லியானம் பிறகு ஆகட்டு மென்கிறேன்.

மனைவி.—இன்னும் எதுவும்கூடக் கழித்து ஒப்பெரிய தடியனுக்கு கொண்டுதன்னுங்கள். பூதம் போலமாப்பின்னைவை வைத்துக்கொண்டு என்ன பண்ணுகிறது. கலங்குக்குககமாட்டான், ஊர்கோலத்துக்கு எழுந்திருக்கமாட்டான். மரையிட அவனையார்துக்குவார்கள். கலங்கிடக்கிடையார் செருக்குவான். கல்லியானப்பந்தலில் கேளிக்கையும் விளையாட்டும் கோஷிக்கும்!

புருஷன்.—கேளிக்கையும், விளையாட்டும், காமப்பாற்பத்திரக, பெண்ணை குர்பெறுவதுக்குக்கட்டி விடலாமோ. இப்போது இன்னும் தாயின்முலைப்பாலை மறத்தபோகிறதுக்கு வயது ஆகவில்லை. அப்படி, ஆம்பண்டியான் வெணுமென்று அலைந்த கிரியாபுரில்லை, கல்லியானம் சாகவதமான விஷயம். மறுபடியும் திருப்பிச்செய்கிற காரியம்ல்லாதே ஆலோசித்த துடத்தவேண்டும்; போகட்டுமே.

மனைவி.—வோகத்தில் ஏழு வயதிலும் எட்டி வயதிலும் பெரிய மனுஷன் எல்லாரும், செய்கிறார்கள். புதக்கோட்டை திவான் வீட்டிலே இப்போ கல்லியானம் நடத்தது. பெண்ணுக்கு ஏழு கிரம்பி எட்டாம் வயசு, மலிவாப்பூரில் பெரிய சிறிதந்தரவீட்டில் எழுது கல்லியானம் நடத்தது. பெண்களுக்கு பத்து பதினென்றுக்கு மேல் இல்லை. இவாசெல்லாம் யோசித்தாமல் தான் செய்கிறார்களோ, அளத்துப் பெண்களை விட எம்மத்தனுபெண் என்ன உச்சிதம்.

புருஷன்.—ஊரினுள்ள விவரபார்க்கெல்லாம் என்னிடத்தில் சொல்லவேண்டாம். புருஷன் விருவருவதற்குமுன் கல்லியானத்து செய்வீப்பது கிராமமல்ல வென்று எனக்குப்படுகிறது.

மனைவி.—உங்களுக்கு மாத்திரம் இப்படிப் புரிகாணேன். உங்கள் அண்ணன் தம்பிராக்களெல்லாம் இப்போ இருக்கவில்லையோ, லோகமழக் கப்படி.

புருஷன்.—என்மனசாட்சிக்கு வீரோதமாய்ச் செய்ய யமாட்டேன்.

மனைவி.—இந்த இவ்வீட்டு வாசித்தவர்களுக்கெல்லாம் “மனசாட்சி” என்று ஒன்று தலைப்பட்டது. கோவிலில்லை, குளமில்லை, கல்லகாளில்லை, கேட்டாளில்லை, சந்திதில்லை, பூஜை

இல்லை, ஆசராயில்லை, அனுஷ்டானமில்லை, அவான் பிடித்தது பிடிவாதம்.

புருஷன்.—அப்படி அவர்களுடைய நடவடிக்கை என்ன கெட்டுப்போயிருக்கிறது, பொய்சொல் றுகிறார்களா, திருகிறார்களா, துன்மார்க்கம் இருக்கிறார்களா.

மனைவி.—முற்றைப்பேர் மாத்திரம் இப்படி எல்லாம் செயற்கொண்டிருக்கிறார்களாக்கும், படித்தவர் க்கெல்லவாரும் சுத்தமாய் இருக்கிறார்களாக்கும். இக்காலத்தில் எல்லாம் ஒன்றாய்த்தான் இருக்கிறது. ஜென்மார்க்கிதா பாபபுண்ணியத்தின்படி நடக்கிறது.

புருஷன்.—பெரும்பாலும் படித்தவர்கள் விவேகி கள்தான். எந்திரிகை அடிக்கிறதில்லை, துஷண மான பேச்சுப்பேசுகிறதில்லை, வீண் பொழுது போக்குமே தில்லை. எஞ்சும் மூதலியவைகள் வாய்க்குமிதில்லை.

மனைவி.—இப்படிக்கெல்லாம் இருந்தால், லோகவழக்கத்தையும் ஜாதி ஆசாத்தையும், விட்டுவிட வேணுமே.

புருஷன்.—ஆசர அனுஷ்டானம் பிறருக்குத்தீமை விளைவிப்பதாய் இருந்தால், அதை விட்டு விட தான் வேணும்.

மனைவி.—இப்போ குழந்தைக்கு கவிபாணம் செய்கிற யாருக்கு என்ன கஷ்டம் எனக்குத்தெரியவில்லை. கோபித்துக் கொள்ளாமல் சொல்ல வேணும்.

புருஷன்.—சொல்லட்டுமா, கவனித்துக்கேட்கிறாயா. மனைவி.—ஆகா.

புருஷன்.—முதலாவது படிப்புகெட்டுப்போயும், கல்வியாணமானபிறகு, அவளுடைய மாமனார் மாயியர்க்கேண்டாமென்றால் நிறுத்தவேண்டியிருக்கும்.

மனைவி.—கெட்டுப்போவானேன். ஆத்தில் படிக்கிறான் உடலில் படித்த பான்செய்த உத்தியோகம் பண்ணப் போகிறானோ? ஆத்தில் இருந்த தெரிந்துகொண்ட மட்டும் குடித்தனப் பெண்ணுக்குப் போதும். நாளைக்குக் கவியாணமானால், சமைக்கவும், தூக்கவும்கூடபோது இருக்காது.

புருஷன்.—உத்தியோகத்துக்குத்தான்வாசிக்கிறதோ, படித்தால் புத்தி தீட்சணிய முண்டாகும். விவேகமும், ஞானமும் வீர்த்தியாகும். வீட்டுகணக்குகள், சிலவு சில்லரைகள். பாரக்கரை. குழந்தைகளுக்கு படிப்பு சொல்லலாம். ஒழிந்த வேளையில் ஊர்வம்பு, அவிசாரி புராணம். கேட்காமல் காலட்சேபம் செய்யலாம். புருஷன் வருக்குப் போயிருக்கும் காலத்தில் கடிதம்

முதலியனதேரிலெழுதி, கேழுத்தை விசாரித்துக் கொள்ளலாம். லோக வந்தமானம் பாத்து அனேக விஷயங்களை அறிந்துகொள்ளலாம், பணத்தினுடைய அருமைதெரியும். நகையிலும் புடைவையிலும் பணத்தைவினாய் செலவழிக்க மனசு வராது.

மனைவி.—கால்கள் பழுப்பில்லாதிருக்கிறேமே, குழந்தைகளை என்ன சீர் அறிக்கிறோம். எங்களைவிடப் படித்த பெண்கள் எதில் விசேஷம்; முகத்தில் மஞ்சள் பூசுகிறதில்லை, நெற்றியில் பொட்டு வைக்கிறதில்லை. சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டு, மினுக்குகிறார்கள். சாணியை வைப்பால் தொடுகிறதில்லை, துரும்பை விசலால் கைத்திறுதில்லை. மூலக்குழலில் சாமான்களை போட்டவிடத்தில் போட்டுவிட்டு கதைப்புந்த சுத்தை கையில் தாங்கி கால்தீட்டிக்கொண்டு யார்வந்தாலுமில்லை, இருந்தாலுமில்லை உட்கார்த்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; அவாளுக்கு ஆம்படையான் என்னுட்கூட கனிசமில்லை.

(இன்னும் வருக.)

ஆர். சக்கரவர்த்தி ஐயங்கார், பி. ஏ.

அநியாய அபவாதம் அல்லது கமலாம்பாளன் சரித்திரம்.

மதுராஜில்லாவில் சிறகுளம் என்ற ஒருகிராமம் உண்டு. அத்தகிராமத்தின் கெத்திரெவின் மத்தியில் பெரிய வீடு என்று பெயருள்ளது ஒரு வீடு இருந்தது. அந்தவீட்டில் கூடத்திற்கு அடுத்த ஓர் அறையில் டிமே ஒரு கோரைப்பாய் வீர்த்த அதன்மேல் ஒரு திண்டுபோட்டுச்சாய்த்துகொண்டு ஒருவர் படுத்திருந்தார். அவர் கீத்திரைதெளித்த எழுந்திருத்தவுடன், 'ஆ, சம்போ, சங்கரா' என்று இரண்டுதடவை உரக்கக்கொட்டாவிட்டு விட்டு, காலைச்சொரிந்து கொண்டு, 'அடியே அடியே' என்று கவினார், அப்போது கூடத்தில் இரவிக்கை வைத்துக்கொண்டிருந்த அவர் மனைவி இவர்கூடல் காலைக்கேட்டவுடன் இரண்டு முறை இருமிவிட்டு மௌனமாய் இருந்தாள்.

அதற்குப்படுத்திருந்த பிராமணர் 'அடியே, உன்னைத்தானடி, அடியே' என்று மறுபடியும் அழைத்தார்.

அதற்கு அந்த அம்மான் கோபித்தவன்போல பாவனைசெய்துகொண்டு இங்கே அழுவையும், காணோம், தனியையும் காணோம், அடியாம், அடிக்கேண்டியததான், காசெடுத்தச்சுந்தையில் வாங்கினாற்போல்தான். இனிமேல், அப்படிச்சொல்லுங்கள், வழி சொல்லுகிறேன்.' என்றுபிரகாசமாய்ச் சொன்னான்.

அதற்கு அவர், 'ஓ, ஓ, எவ்வளவுடா', என்று சொல்லிவிட்டு, 'தூறாம்களாளுளும் பாரி உரியவனு

கவன் னாயிருக்கார்' என்று சந்தேகம் பாதத் தொடங்கினார்.

அவதக் கேட்ட அம்மாள்: 'உங்களைப்போல் அவன் ஒரு புருஷன் தானே, வேதநாயகம் பிள்ளையாம், கரியாவான். இனி கெண்ணைக் காரச்சிகளைப்போல் ஆரம்பிக்கவேண்டியது தான்; அடியாவ தென்ன, அடி! எங்கள்பாபா இரண்டுகரை வைத் தாண்டார், எங்கள் பாட்டனார் மூன்றுகரை வைத் தாண்டார்; சந்தையில் கொண்மென்ற தன்னிவிட்டாப்போல், 'அடி' என்று கூப்பிடுவது என்ன' என்றான்.

அதற்கு அவர் 'மூன்று கரையாகப் போவானேன், அக்கரை, இக்கரை, குளக்கரை, மயானக்கரை ஒன்று ஆக வந்து இருக்கிறது' என்றார்.

அதற்கு அந்த அம்மாள் 'எங்களுக்கு அதுதான் உண்டி, நீங்கலெல்லாம் ஸரபோஜி மஹாராஜா பிள்ளைகள், உங்களுக்கும் எங்களுக்குமா, உங்களுக்கு நாய்கள் அடிமையாள்!' என்றான்.

அவர் 'அடியேன் செய்த பிழையை தேவரீர் பொருத்தருள் வேண்டும். சிறியோர் செய்த சிறு பிழையெல்லாம் பெரியோராகித் பொறுப்பது கடனே.' ஒய் ராஜாராஜேஸ்வரி கமலம்மாள், தயவு செய்து கொஞ்சம். தீர்த்தம் சாதிக்க வேண்டும்,' என்று சொல்லும் அம்மாள் 'எங்கனகத்தில் தீர்த்தம் கொடுக்கிற வழக்கமில்லை' என்றான். அவர் 'கொடுத்தால் தான் உனக்குப்பின்னை பிறக்கும்பா' என்றார். அதற்கு அம்மாள், 'ஐ, இருக்கிற பெண்ணைகாப்பாற்றினால் போதாதா, பின்னையும் குட்டியும் இல்லையென்று இப்பொழுது யார் உங்களிடம் சொன்னார்கள்?' என, ஐயர் 'சொல்லாவிட்டாலும் மனதிற்குள்ளாவது இருக்கும்ல்லவோ, இப்பொழுது தீர்த்தம் கொண்மெந்தால், இதற்கு மூன்றுவது மாதத்தில் ஒரு பெரிய ஆண்பிள்ளை பிறக்கும்' என்றார். என, அவர் மனைவி: 'மூன்று மாதம் போவானேன். இப்பொழுது செல்லப்பிள்ளை நீங்கல் இருக்கிறீர்களா ஸ்வயோ' என்று சொல்லிவிட்டு உள்ளேபோய் ஒரு குட்டியும், தேவ்முதும், என்ருருகடை முதலிய பசுக்களை எடுத்துக்கொண்டு, கைவிலம் பணிபோல் ஜிவஜிவென்று குளிர்த்த தீர்த்தமும். கொண்டுவந்த கமது ஐயா படுக்கை அருகில்வைத்து விட்டு 'அப்பா!' என்று அவர்மேல் சாய்த்துகொண்டான். உடனே அவர் அவளை இறுகத்தழுவிக்கொண்டு பசுக்களை கணக்குப்பார்க்கப் புருத்தார். பாசிகாப்பிட்டானபிறகு, தன்மனைவி பராக்ருப்பார்த்திருந்த சமயங்கண்டு அவள் இரண்டுகைகளையும் பிடித்திட்டு, கொண்டு, 'ஏனடி, கிரம்பப் பெரிய மனுஷியாய்விட்டாயோ' 'அடியே' என்றால் ஸரபோஜி மஹாராஜா.

பிள்ளை என்று பரிசாசம்பண்ணுகிறாயா என்று கன்னத்தில் மெதுவாய் அடித்தார்; அம்மாள் சிரித்துக் கொண்டு, 'இல்லை, இனிமேல் இல்லை' என்று சொல்லிவிட்டு, 'மரியாதையாய்க் கையை விட்டுவிட்டு நீர்களை! இல்லாவிடில் உச்சலிட்டீமோ?' என்று; ஐயர், 'உச்சலி, யார்வருகிறார்கள் பார்ப்போம்' என்றார். அம்மாள் 'ஐயோ' என்று மெதுவாகச் சொல்லி உச்சலாய் இட, ஐயர் மறுபடியும் கன்னத்தில் மெல்ல அடித்தவிட்டு கையை விட்டுவிட்டார். பின் இரண்டு பேருமாய் அதிக சறுதையுட்புடன் பசுக்களைத் தின்றவதுடன், அம்மாள் 'இப்படி பசுக்களின் தின்றுகொண்டிருந்தால் கம்முடைய குட்டி கல்லியானிக்கு எப்பொழுது கலியாணஞ்செய்நிற்று' என்றான். அதற்கு அவர் 'யாரோ அழகுக்கு அழகுசெய்வார்?' அவளே கல்லியானி ஆய்விட்டதே: இனி அவளுக்கு கல்லியானம் வந்திரு என்றார். அதற்கு அவர் 'மனைவி' 'உலகம் புத்தசுமந்த உலகம்,' ஐயரம் ஐந்தது என்று. செல்லுபித்து கல்லியானம்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். கருக்கமக: 'கல்லியானி' என்று பெயரை வைத்துவிட்டு இருத்துவிட்டாலே, கமர்குத்தெரிந்த இந்தப்பரமாகசியப் ஒருவருக்குத் தெரியாயில்லை பாருங்கள்' என்றான். அவர் 'கல்லியானி எங்கே, கண்ணிலேயோ காணோம்' என, 'அத்தக்குழந்தை அடுத்தகத்தப் போயிருந்தான்' என்று சொல்லிவிட்டு அத்தம்மாள் 'கல்லியானி' என்றழைத்தான். அத்தக்குழந்தை 'எங்கனன்னு' அழைக்கிறார்கள' என்று தன் தோழிகளிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு புல்தசமும் கையுமாய் வந்து நின்றான்.

'ஒரு காரியம், "புல்தகம் ஹஸ்த புல்தகம்" என்றபடி. மறு கல்லியானி, "அன்னுணைவக் காணும்போ தெல்லாம், "கையில் புல்தகமில்லாமல் - இருக்கிறதில்லை" என்றார். அதற்கு அத்தக்குழந்தை 'இல்லை, அன்னா! படித்துக்கொண்டுதான் இருந்தேன், மீளுட்சியை வேண்டுமானால் பிசுதுங்கள் அன்னு' என்றான். அதற்கு அவர் 'அவளைப் பரிசாசனைசெய்யும் பொருட்டு' 'தாங்கள்ஃபடி' என்று ஆடிக்கொண்டிருந்ததே எனக்குக் கேட்கவில்லையோ' என, 'இல்லை அன்னு கிச்சமமாகவாசித்துக் கொண்டு தான் இருந்தேன்' என்றான். அவர்புல்தகத்தை அப்படியே கொடுவதற்காகக், 'அதுதான் கல்லியானி' என்றான். 'அதுதான் ஐயா தன்மனைவியைப் பார்த்து ஸ்திரீகள் தான்' உலகத்தில் கைகத்திற்கெல்லாம் காரணம். சிதை யில்லாவிட்டால் இராமாய

எம் ஏதென்று சொல்ல, மனைவி: 'ஆமாம். ஸ்திரீகள் பேரில் ஆசையைத்துப் புருஷர்கள் கெட்டலைந்தால் அந்த ஸ்திரீகளுள் காரணம்; இராவணன் கெட்டதெனியலேயோ, அவ்வதன்கொழுப்பினுலேயோ', என்றான். அதற்கு அவர்: 'அதபேகட்டெம் இன்னொருவிசேஷம் பார். இராமாயணப் பொருக்கு முதல் முதல் காரணமாய் இருந்ததும்பென், அதை நடுவில்கின்று மூட்டிவிட்டதும் பெண் (சூர்ப்பகை) இவ்வையா? இதிலேதான் வாஸ்தவியின் சாமர்த்தியம் முக்கியமாய்விளங்குகிறது. நாரதர்கலகப்பிரியர் என்று சொல்வது வழக்கம்; ஆனால் நாரதர்கூட இவ்வளவு பெரிய புத்தம் உண்டென்னிடத்தில். இவ்வளவு இராமமும் மோசமும் அவர் கணவியும் கண்டறியார். தான் யாரிடத்தில் போய் சண்டை மூட்டுகிறாரோ அவர்களுக்கு சூர்ப்பகையை இராவணனுக்கு உண்டு பண்ணின ஆவ்வளவுகேடு செய்வதில்லை. பத்து நாரதர் சேர்த்தால் ஒரு சூர்ப்பகை ஆகாது' என்றார். அதற்கு அவர் மனைவி 'அப்படியே இருக்கட்டெம். உலகத்தில் புருஷர்கள் எல்லாம் இராவணனையும் குழப்புகின்றனையும் போலிருந்தால் ஸ்திரீகள் எல்லாம் சூர்ப்பகையாக இருக்கட்டேமோ!' என்றான். ஐயர் மேல்சமாதானம் ஒன்றும் சொல்லாததோன்றாததினால், சூழ்ந்த கவியாணியைப் பார்த்து: 'உனக்கு இராமனைப்போல் புருஷன் வேண்டுமோ; இலட்சுமணனைப்போல் வேண்டுமோ' என்றார். கவியாணி வெட்கத்தடன் தலையுனித்து மௌனமாயிருந்தான். அப்பொழுது அவர் 'இராமன் கறுப்பு, இலட்சுமணன் சிவப்பு, இராமன் அப்பாவியை அவனுக்கு அழத்தான் தெரியும். இலட்சுமணன் கல்ல தோன், பார், இராமன் 'கெட்டுக்குப்போ' என்றதற்கு முன் புறப்பட்டு விட்டான். இலட்சுமணனோ ஹதிரியாய் எல்லாணையும் தொன்றுவிடுகிறான்' என்றான். இராமனுக்கு இலட்சுமணன் எவ்வளவோ திறம். எல்லா ஹதிரியும் போசுத்து சீக்கிரம் பதில் சொல். நான் கவியாணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்' என்று பரிசாகச் செய்தார்.

கவியாணி: 'என்ன அண்ணா! இதற்குத்தான் கப்பிட்டுக் காண்கிறோம்! மீறாட்டி கப்பிடுகிறான், நான் போகிறேன்' என்று புறப்பட்டு, உடனே ஐயர்: 'இந்தாடிருட்டி இராமனையும் கவியாணம் செய்து கொள்ளவேண்டாம், இலட்சுமணனையும் கவியாணம் செய்துகொள்ள வேண்டாம், அவர்கள் இருவர்களுக்கும் கவியாணம் ஆய்விட்டது. அதற்காக நீ என்ன' என்று சொல்லி முடிப்பதற்கு முன், 'முத்தவாமி' 'முத்தவாமி' என்று வாசல்களைய யாரோ தட்டி, முத்தவாமி அய்யர் சாமன்னு வாத்தியார் வாத்திருக்கிறார், கீழ்க் கன்னே போய்க் கன்னே என்று சொல்லி விட்டு கதையெதிர்த்தார்.

(இன்னும் வரும்.)

பி. ஜி. சிவசுப்பிரமணிய அய்யர், பி. ஏ.

சிதுவாக்கான ஜாலவினோதங்கள்.

7. கண்ணுக்குப் புலப்படா நாணயத்தைப் புலப்படச்செய்யும் வினோதம்.

ஒர் வெறுங் கோப்பையில் கால் அணுவைப் பெர்டி அதை ஒரு மேசையின்மீது வைத்து மேசைக்கு சற்றுதூரத்தில் சென்று கோப்பையின் மேலோரம் கோப்பையிலிருக்கும் காணயத்தை மாத்திரம் முழுமையும் மறைக்கிறதாகத் தோன்றும் அன்னிலையில் கண்ணை அசைவறிகிறதி எவ்வையாவது கோப்பையிலிருக்கும் அணுவைக் கிழித்தும் அணிக்காமல் மெதுவாக ஜலம் வாரக்கச்செய்தால், கண்ணுக்கு முன் புலப்படாதிருந்த நாணயம் இப்பொழுது தோன்றும்.

8. டம்ப்ளரில் தோன்றும் மாய நாணயம்.

அலங்காரத்தின் பொருட்டுச் சற்றி பட்டை பட்டையாய் கெட்டப்படுவதும், சாதாரணமானதும் அளவையக்காட்டிதும் வாய் அகன்றென்றதமான ஒரு வெள்ளைக்கண்ணாடி டம்ப்ளரில் பாதி சலம் வார்த்த அகில ஒரு காணுவைப்போட்டு, டம்ப்ளரின் வாயை ஒரு அட்டையால் மூடி, ஜலம் கொட்டாதபடி ஜக்கிரதையாய் அதைத்தலி கிழாக்கவிடுத்து மேஜையின்மேல் வைத்து டம்ப்ளரின் மேற்பக்கமாய் அட்டையைப் பார்ப்போமானால் அதில் நாம் வைத்த காலனையும் அதவுமன்றி அரை அணு அவ்வளவு பெரிதான இன்னொரு காணயமும் பக்கத்திலிருப்பதாகத்தோன்றும். இவ்வேழக்கையை நுதனமாய்க் கண்டவன் டம்ப்ளரில் தோன்றும் இரண்டுகாணயமும் நிசமானதென்றே முற்றும் உண்மையாய் நம்புவான். அவனுக்கு உண்மையைக் காண்பிக்க, பிரத்தியங்கமாய் கண்ணுக்கண்டது ஆபோமாய் இருந்து விட்டதே என்று ஓர் வித ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் மடைவன்.

9. பிரதம தாலாரோபங்கள்.

(Illusions of Irradiation)

1. காலங்குலம் மத்தியகோகையுள்ள வட்டமான ஓர் கறுப்பு கடித்ததை ஒரு விசாலமான வெள்ளைக் காவித்ததின்மீதும், அதே அளவுள்ள ஓர் வெண்மையான கடித்ததை ஒரு விசாலமான கறுப்புக்காவித்ததின்மீதும் வைத்து இரண்டு வட்டக்கடித்தனையும் ஒரு நிலையினின்று பார்ப்போமானால் கருப்பு கடித்ததின் மீதிருக்கும் வெண்மைக்கடித சக்கரம் மற்றதைவிட சற்று பெரிதாகத்தோன்றும்.

2. ஒரு குண்ணெழு வதை கண்ணிற்கு நேராக அருகாமையிற் பிடித்து, இடது கண்ணை மூடிக்கொண்டு கவனமாக 30-வினாடிகேரம் குண்ணெழுதலை

வைப்பார்ந்துக்கொண்டிருக்கும் கால், பக்கத்திலிருக்கும் ஓர் மோலையின்மீது பார்ப்பின் பச்சைநிற வஸ்திரத்தின்மீது வைத்த எவ்விதவஸ்துவும் பக்கலாப் பிட்டுத் தோன்றும். இப்பொழுது மூடின கண்ணைத் திறக்காமல் பச்சை வஸ்திரத்தின் மீதிருக்கும் வஸ்துவை கோக்கின் சில விஞ்ஞானர்கள் அது மாயமாய் மறைந்து விட்டாற்போல் தோன்றும். இவ்வண்ணமே குன்செலியின் முனைவைக் கவனமாய்ப் பார்த்துவிட்டு கறுப்புக்காகிதம் அல்லது கறுப்பு வஸ்திரத்தின் மேலிருக்கும் ஒரு வெண்மையான வஸ்துவைப் பார்த்தால் மேற்சொன்ன விதமாகத்தோன்றும் தோன்றும்.

நாம் ஒருவஸ்துவைப் பார்த்துக்கொண்டே யிருக்கும்பொழுது நம்மனம் அதிக ஆழமான ஆராய்ச்சியில் வீழ்ந்து விட்டால், நமது கண்கள் திரும்புகொண்டிருந்த போதிலும் எதிரிலிருக்கும் எப்பொருள் களும் நமக்குத் தோன்றாமல் போகிறது.

10. ஊசி அல்லீகரீயங்கள்.

ஒருகதவுக் கெதிரில் சற்றுதூரத்திலின்று அதின் பக்கமாய் ஒரு சாதாரண ஊசியை எடுத்த ஏறிய, அது கதவின் பலகையில் பட்டு அதில் குத்திக்கொள்ளாமல் கீழேவிரிந்து விடும். ஆனால் உலகியின் காதில் ஒருதுண்டு துண்டுகோத்து ஏறிய தப்பாமல் மரத்தில் அம்புபோல் பாயும்.

11. சுலபமாய் ஐவரும் சேயுதுகோளினத் தக்க பூக்கண்ணாடிகள்.

பிளாட்டினம் (Platinum) என்னும் ஒர்விதஉலோகத்தால் செய்யப்பட்ட அதிக மெல்லிய கம்பியை ஒரு துடைப்பக்குச்சி கண்முள்ள இருப்பு அல்லது செம்பு கம்பியின்மேல் ஒரு சுற்றுசுற்றி அதைக் கம்பியினின்றும் கழட்டி அதில் அமைந்திருக்கும் சிறு மோதிர வடிவான சத்தில், சத்தமான வெண்ணைக் கண்ணாடிப் பொருளை வைத்து அசையாமல் (spirit lamp) ஸ்பிரிட் என்னும் ஓர் திரவம் விட்டு எரியும் விளக்கில் அல்லது கொல்லன் உலையில் பிடிக்க கண்ணாடி உருகி கம்பியின் மோதிரத்தில் சிறு நீர்த்துளி போல் திரட்சியாய் நின்றபின்.

இதை உபயோகித்துப் பார்ப்பதற்கு ஒரு கண்ணாடித்தண்டில் கால்துளி ஜலம்விட்டு அதில் ஏதும்பு கொசு முத்தான சிறு ஜூத்துக்களைவிட்டு, ஆகாயம் அல்லது விளக்கு பக்கமாய் பிடித்துக்கொண்டு அந்த மிப்பால் அனா துள்ளுதத்தில் மேற்சொந்த பூக்கண்ணாடியைப் பிடித்து அதின்மூலமாய் பார்க்க ஜூத்துக்கள் அதிக பெரிதாய்த் தோன்றும்.

இன்னொருவிதம்.—அரைநூல் கண்முள்ள ஒரு இலைசாண அச்சித்தினைத்தட்டில் குன்செலியை

யத்தக்க அல்லவளவு சிறுதுவாரம் செய்து, அத்தவாரத்தில் அசையாமல் ஒருதுளி ஜலம்விட்டு அத உருண்டைவடிவாய் நின்றபின், ஜூத்துஜலத்தக்கண்ணாடி வைப்பார்க்குகின்றமேற்சொன்ன விதமாய்க் கண்ணாடித்தண்டில் ஜலம்விட்டு அதில்கொசு முதலான சிறுஜூத்துக்களைப் போட்டுப் பார்க்கினும் பார்க்கலாம்; அல்லது, ஓர் துடைப்பத்தை அமுக்கினஜலத்தில் துவைத்தெடுக்க துடைப்பத்தின் முனையிலிருக்கும் ஜலத்துளியை இப்பூத கண்ணாடியின் மூலமாய் சற்று தூரத்திலிருக்கும் விளக்கின் பக்கமாய் பார்க்க அமுக்கினிரிலிருக்கும் எண்ணிந்த அணுக்கிருமிகள் தோன்றும். துடைப்பத்திலிருக்கும் ஜலத்துளியை தகட்டுக்கு வெகு அருகாமையில் கொண்டுவரின் இவிலிருக்கும் நீர்த்துளியோடு அதுவும் கலந்து தகட்டிலிருக்கும் நீர்த்துளியின் திரட்சியை அழித்து அப்பிரயோசனை மாக்கிவிடும். ஆதலின் துடைப்ப ஜலத்துளியை வெகு சான்றதையாய் ஜலப்பூக்க கண்ணாடியின் பின்னால் பிடித்திருக்க வேண்டிய தகவியும்.

12. நுன்கீசு ஆரோபம்.

நான்கு அங்குலம் சதாமுள்ள ஒரு மெல்லிய காகித அட்டையில் ஊசித்துவாரம் செய்து, அவ்வட்டையை எண்ணிற்கு அனா அங்குலம் தூரத்தில் பிடித்துக்கொண்டு, கண்ணிற்கு அட்டைத் தவாரத்திற்குமத்தியில் ஒருகுன்செலியை நேராய் பிடித்து தவாரத்தின் மூலமாக ஆகாயத்திலுட்பரப்பிப் போமாயின் வெகு துணுதூரத்தில் ஆகாயத்தில் ஒரு பிரம்மாண்டமான ஒரு குன்செலி தலைமூக இருப்பதாய்த் தோன்றும்.

13. இருட்டறையில் பேய்கள் காண்பிக்க.

தப்பாக்கி மருத்தில் கொஞ்சம் பிசின் ஜலம் கலந்து இயற்குல் ஓர் இருட்டறையின் கவரின் பயல் கரமான பிசை உருவத்தை எழுதி காய்த்தபிறகு வேடிக்கை பார்ப்பவர்களை கவரின் எதிரே தூரத்தில் கிற்கச்செய்து; கெடுப்புக்குச்சியால் அல்லுருவத்தின் கோடுகளில் எங்கேயோகினும் பற்றவைக்க உருவமுடாத சடுதியில்பற்றி எதிரிலிருக்கும் ஜனங்ளுக்கு ஊ உருவம் திடவெனத் தோன்றி மறைந்தபின், இக்கேட்கியைக் காண்பிக்க உருவம் எழுதவதில் அதன் கோடுகளெல்லாம் ஒன்றோடொன்று கலக்கத்தக்கதாக எழுதவும்.

14. ஜூல ஓய்கி.

1.—ஆக்ஸலிக் திராவத்தில் (Oxalic acid) ஆக்ஸைட் ஆப் கோபால்ட் (Oxide of cobalt) என்னும் மருந்தைக்கலக்கி அதில் கொஞ்சம் பொட்டி துப்பைப் போட்டு இந்த இவ்வியில் பெருகவைத்தாயித்த எழுத்து எழுத்து ஒன்றும் தோன்றாது. ஆனால் எழுதினாகித்ததை அங்கினி அருகில் குடு

பட்டக் காண்பித்தால் எழுத்துகள் ரோஜாப்பு வர்ணமாய்த்தோன்றும். ஆயினும் காகிதம் குளிரக் குளிர எழுத்து மறைந்துவிடும்.

2.—மயில் துத்தமும், முடியுமேட்டி ஆப் அம்மோனியாவும் (Muriate of Ammonia) சமனரிடை எடுத்து ஜலத்தில் கலக்கி எழுத, எழுத்து ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் எழுதின காகிதத்தை அக்கினி அருகில் குடுபட காண்பிக்க அக்ஷரங்கள் மஞ்சள் வர்ணமாய்த் தோன்றும். ஆயினும் காகிதம் குளிரக் குளிர எழுத்து மறைந்துவிடும்.

3.—நாட்டோட் ஆப் பின்மத்தைத் (Nitrate of Bismuth) சலத்தில் கலக்கி எழுத எழுத்து உலர் மறுமையிலும் தோன்றும். பின்பு மறைந்துவிடும். காகிதத்தைச் சலத்தில் துவைக்க எழுதின எழுத்துகள் மறுபடியும் தோன்றும்.

4.—பச்சை கிறமுடைய (Muriate of cobalt) முடியுமேட்டி ஆப் போடாஸ்டை ஜலத்தில் கலக்கி எழுத காகிதத்தில் ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் காகிதத்தை வெயிலில் அல்லது கெருப்பிலெழுகில் சற்று குவினாலும் படி பிடிக்க மிகவும் பிரகாசமான பச்சைவர்ணமாய் எழுத்துகள் தோன்றும். காகிதம் குளிரக் குளிர எழுத்துகள் மறைந்துவிடும்.

5.—பிரஷியேட் ஆப் போட்டாஷ் (Potash of Prussiate) என்னும் மருந்தில் மூன்று கடுகளவிலாதாக எடுத்த ஜலத்தில் கரைத்து காகிதத்திலெழுத ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் சிறிது அள்ளப்படுகி கரைத்திருக்கும் ஜலத்தை காகிதத்தின்மேல் தடவ எழுத்துக்கள் கிடவொள நிலைநிறை உடையதாய்த் தோன்றும்.

6.—அள்ளப்பெதி-கரைத்த சலத்தால் காகிதத்திலெழுதி உலரவைக்க எழுத்துகள் ஒன்றும் தோன்றாது. ஆனால் கடுக்காய்க்கொட்டை ஊறின சலத்தை அக்கினித்தின்மேல் தடவ, எழுத்துகள் கிடவொளக் கறுப்பு வர்ணமுடையதாய்த் தோன்றும்.

7.—மயில் துத்தம் கரைத்தசலத்தால் காகிதத்தில் எழுத, எழுத்துகளொன்றும் தோன்றாது. ஆனால் அம்மோனியா (ammonia) என்னும் கிராகத்தை மேல் தடவ, எழுதின எழுத்துக்கள் கீலகிறமுடையதாய்த் தோன்றிக் கொஞ்சகெருப்பிற்குப் பின்பு மறைந்துவிடும். மறுபடியும் கிராகத்தைத் தடவ மறுபடியும் தோன்றும்.

8. அகிடம் கீர்சலந்த கந்தகிராவகத்தால் காகிதத்திலெழுத ஒன்றும் தெரியாது. எழுதின காகிதத்தை அக்கினி எதிர்ப்பிடிக்க எழுத்துகள் கறுப்பு கிறமாய்த் தோன்றும்.

9.—சீர்தாரணக் கஞ்சிரிசில் பேனாவைத் தோய்த்தெழுத, எழுத்து ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் ஒரு புட்டி சலத்தில் ஜத்தாறுதளி டியூம்சுட் ஆப் டையோடின் (Tincture of Iodine) என்னும் கிராகம்விட்டு இடில் ஹை காகிதத்தை துவைத்தெடுக்க எழுத்துகள் நிலைவர்ணமாய்த் தோன்றும்.

10.—வெங்காயம் வெள்ளைப்பூண்டு இவைகளில் யாதாவதொன்றைக் கசக்கிப் பிழிந்து அச்சாத்தில்

பேனாவைத் தொட்டு எழுத எழுத்துகளொன்றும் தோன்றாது. ஆனால் ஒரு காகிதத்திலேக் கொளுத்தி அகிள் கரியை ஹை காகிதத்தின்மேல் தோய்க்க, எழுதின எழுத்து கருப்பிங்கி வெளுகிறப்போல் தோன்றும்.

15. வெள்ளிகேசு உலோகம்.

ஒருபெரிய புட்டியில் முக்காலவடி சத்திரீ (மறை ஜலம்) பிசுவுக்கன்று வார்த்து அதில் எவ்வளவு கரைபுமோ அவ்வளவு ஸிலிவர் நைட்ரேட் (Silver nitrate) அல்லது லேட் ஐஸ்டேட் (Lead acetate) மருந்தை போட்டு அப்புட்டிக்கு கலிசில் சலத்தில் ஒரு துத்திராகத் துண்டை கயிற்றால் கட்டி, தொங்க விட்டு அகையாமல் நிரட்டத்தில்வைத்து பன்விரை மெனிகேரம் பொறுத்து பின்பு பார்க்க, துத்திராகத்தின்மேல் வெள்ளிக்கொடிகள் படர்ந்திருப்பது போல் தோன்றும்.

16. போட்டாஷியம் என்னும் உலோகத்தின் துணங்கல்.

இந்த உலோகம் வெள்ளியைக் காட்டிலும் அதிக பிரகாசமாயும், சுயத்தைப்போல மெதுவாயும், சடையையப்போல் நீரில் மிதக்கக்கூடிய அவ்வளவு இலேசாயுள்ளது. இது ஸர் ஹம்பிரி டேவீஸ் (Sir Humphry Davis) என்னும் ஓர் சாஸ்திரியரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சலம்பட்டால் இவ்வுலோகம் பற்றிக்கொள்ளும். அணிவால் தூரிகையை வெறுசுலத்தில் தோய்த்து ஒரு காகிதத்தில் எழுத்தபடம் முதலானவைகளைத் தொடர்ச்சி கோடுவதாய் வரலாறு அக்கோடுகளில் எங்கேயாவது ஒரு துண்டு ஹை உலோகத்தை வைக்க காகிதத்தின் மேலுள்ள கீர்க்கோட்டின் மூலமாய் உலோகம் எரிந்து கொண்டு உருகும். உலோகத்தை ஒருகனத்த ஐஸ் (Ice) அதாவது கீர்க்கட்டியின்மேல் வைக்க அது உடனேபற்றிக்கொண்டு, கீர்க்கட்டியிலுள் ஊடுருவிச் செல்லும். நீருக்கும் இவ்வுலோகத்துக்கும் இவ்வித சம்பந்தங்கனிக்குப்பதால், உலோகத்தை (Naphtha) காப்தா என்னும் எண்ணெயில் விட்டுவைக்கவேண்டும்.

17. இரும்புத் செம்பு கலிப்டு.

மயில் துத்தம் கரைத்த ஜலத்தில் பளிக்குபோல் சுத்தமாய்த் தலக்கிய இரும்பு சாமானைப்போட்டு, கொஞ்சகெரம்பொறுத்து எடுத்துப்பார்க்க, இரும்பின் மேற்புரமெல்லாம் செம்பு மூலம் பூசினதுபோலிருக்கும்.

18. துட்டினும் உலோகங்கள் விரியும்.

ஒரு மோதிரத்தில் சத்திரீ சரியாய் புகக்கூடிய ஒரு இரும்புக் கம்பியை எடுத்து கெருப்பில் செக்கி மறாய் காயவைத்து மோதிரத்தின் குவிக்க கம்பி மோதிரத்தினுள் துழையவே துழையாது. இவ்வுண்மை சக்கரங்களுக்கு கட்டுபேரேயும் தொழிலாளிகளுக்கு கன்றுத் தெரிந்த விஷயம்.

(இன்னும் வரும்.)

சி று வ ரீ க் க ர ன ப க் க ம்.

[விவேக சிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்காக எழுதப்பட்டது.]

எனது சின்னஞ்சிறு சேசர்களை!

இத்தவிசை துட்டியுண்ணுவுக்கு உங்களோடு வந்த ஊட்டாடி உறவாடிச்சல்லாபிக்கக் கூடாத அசௌகரியங்கள் சிலவேர்த்திருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றி உங்களுக்குச்சொல்ல அவர் என்னக்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. அவர் வரவை எதிர்பார்த்த நீங்கள் ஏங்கி நிற்காதிருக்கும்படி இது சங்கதியைப்பட்டு உங்களுக்குத் தெரிவித்தேன். மது தாநீரையும் ஏதோவாக்கானோம். ஆனாலும் சிறுவர்க்கான பக்கம் சொந்தையாகப் போகவில்லை. உங்களுக்குச் சத்தோஷமுட்டாமது சேசர் "மா. டேசன்" என்பவர் வேடிக்கையும் விளையாட்டுமான பல ஜாலவினோதங்களை பெடுத்தும் திரட்டி யாருக்கும் தெளிவாகத் தெரியும்படிசொல்லி வருகிறார். மது பக்கத்தில் அவ்வளவுக்கும் போதுமான இடம் காண்பது அரிதானதுபற்றி விவேக சிந்தாமணி ஆசிரியர் அவற்றை மது பக்கத்துக்கு முன்னிட்டிப் பிரசுரித்துவருகிறார். இடமிருந்தால் அவற்றை மது பக்கத்திலேயே பதிப்பிக்கலாம். ஆனால் எங்கிருந்தால் என்ன? மது பக்கத்தை குழங்காக வாசித்துவரும் சிறுவர்களெல்லாம் சிறுவர்க்கான பக்கங்களைத் தவிர விவேகசிந்தாமணியின் மற்றவியடங்கலி சிறுக்கும் விஷயங்களினும் அவர்கள் வசிப்பதற் கினிமையானவற்றைத் தேடிப்பார்த்து வாசித்துவரக் கற்றுக்கொள் முற்புட்பார்களே என்று கம்புகிறேன். சிறுவர்க்கான ஜாலவினோதங்கள் வெறும் விளையாட்டுக் குபயோகமானவையாகத் தோன்றினபோதிலும் அவற்றில் எவ்வளவோ மேலான சாஸ்திர உண்மைகள் பொதிந்திருக்கின்றன. அவற்றைக் கவனமாய் இப்பொழுதுவாசித்துவந்தீர்களானால் பின்னால் சாஸ்திரசம்பந்தமான விஷயங்களைப்பற்றி விஸ்தாசமாய்ப்பேச வேரிமப்பொழுது இப்பொழுது ஜாலமாய்ப் தோன்றும் அனேகவித்தைகள் பின்னிற்ருச் சாதாரணமான சாஸ்திர உண்மைகளாகத்தோன்றும். ஆகையால், அவற்றைக் கவனமித்துவாசித்து, கூடுமானவரையில் அவர் சொல்லும் வித்தைகளைச் செய்துபார்த்தும் வருவீர்களென்று எண்ணுகிறேன். அவற்றில் குறித்த திராவகங்கள் முதலிப ராசாயன வஸ

துங்கள் அபூர்வமானவை யேதாகிலும் வேண்டுமானால் சொற்பவிலைக்கு இங்கிலிஷ் மருத்துக்கடைகளில் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

சான் சிறுவர்க் குபயோகமான புத்தகங்கள் பத்திரிகைகளை வாசித்து வருகையில் உங்களுக்கு குபயோகமானதாகப் படும் பலவிஷயங்களை அப்போதப்போது அடையாளம் செய்து குறித்த வைத்துக்கொள்வது வழக்கம். அப்படி குறித்துவைத்துள்ள விஷயங்களில் சிலவற்றை இந்த முறை உங்களுக்கு வாசிக்கக் கொடுக்கிறேன். அவ்விஷயங்களை வாசித்து அதிலிருத் தற்பும் முக்கியமான பாடங்களை மனதில் வைத்து டெஃதுவருவீர்களென்று கம்புகிறேன். முதலாவது நீங்கள் வாசிக்கப்போகிற முழமுதப்புக்காரிகளைப்பற்றி. அவர்கள் யார், எப்போப்பட்டவர், அப்படிப்பட்டவர்களா யிருப்பது கல்வதா, கெடுதலா, என்னும் கேள்விகளுக்குக்கல்லாம் விவரம் கீழே காண்பீர்கள். ஆகையால், பின் வருவதைக் கவனமாய் வாசித்துப் பாருங்கள்:—

முழமுதப்புக்காரி.

முதமுதப்புக்காரர் என்னும் ஒருவகை ஜனங்கள் மகத்திரு இருக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் ஏதாயினும் ஒரு காரியத்தைக் குறித்து எப்போதும் குற்றம்பிடித்து, ஒருக்காலும் திருப்தியடையாத ஒருவகை கூட்டமா யிருக்கிறார்கள். குரியன் உண்ணமாயிருந்தால், அவர்கள் அதிக உஷ்ணமாயிருக்கிறது என்ருார்கள்; குளிர்த்திருந்தால், அதிக குளிர்த்திருக்கிறது என்ருார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் சகல ஜனங்களிடத்திலும், சேக்காரியங்களிடத்திலும் குற்றம்சாட்டுபிடித்துக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். இது அவர்களிடத்தில் ஒரு வழக்கமாகி விடுகிறது. இது மெய்யாகவே கெட்ட வழக்கமாயிருக்கிறது.

சான் இப்படிக்கொந்த ஜனங்களைக் குறித்துப் பரிதாபப்படுவதுமன்றி, இவர்களுடைய வல்லமைக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பவர்களையும் குறித்து யிகவும் பரிதாபப்படுகிறோம். எதிலும் பிரியப்படாதவன் முதமுதப்புக்காரன் ஆவான் என்பதற்குச் சத்தேகமில்லை. இப்படிப்பட்ட முதமுதப்புக்காரர் இருக்கும் விடிகையும் தீர்ப்பாக்கியமான விடாய் இருக்கும் என்பதற்கும் சத்தேகமில்லை.

காலத்துக்கி மாலைமட்டும் எந்தக் காரியமும் இவர்
எனிட சரியாய் நடத்தேற்றுகிறதில்லை. இவர்களைச்
இவர்களுடைய பின்னகலும் சிறப்பிக்கவிரண்டு
கள்; சகோதரரும் சகோதரிகளும் இவர்களைவிட்டு
ஒட்டம்பித்திருக்கிறார்கள். புருஷன் முறுமுறுப்புக்கா
லுயிருந்தான், ஏழை மனைவியுக்குக் கிடந்தோம். திட்
டுக்குக்குறையல்ல. அப்படியே மனைவி முறுமுறுப்
புக்காரியாயிருந்தால், நாம் புருஷனுக்குக்கூடிய பரிதா
பப்பட்டுவெண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். ஆனால்விட்
டுக்குப்பெரிய மனுஷியாயிருக்கும் மாரியார் முறு
முறுப்புக்காரியாயிருந்தாலோ எந்தக் காரியமும்
சரியாய் நடத்தேற்றாது. இப்படிக்கொத்த பழக்கத்
தில் நாம்விராஜிடுக்குக்கக் கவலையுள்ளவர்களாய் இருப்
போமாகம். அது நம்மின் காலக்குகான். அதிகரித்து
முதிர் வயதின் அதிக கேவலமாவியிடம்.

குற்றம் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிற
வர்கள் ஏதாவதும் குறைசொல்லி மற்றவர்களுடைய
வேலையை அதிகப்பாறுக்கலாம். கமதஜீவனைப் பாக்
கியுறும் சந்தோஷமுறான்னதாகக் காமகவியாயிருக்
கவேண்டியது. குற்றத்தைக் கண்டிப்பது சரியாமே.
ஆனால் அதை எல்லாதனமாக முறுமுறுப்பில்லாமல்
செய்யவேண்டியது.

குற்றம் கண்டுபிடிப்பதில் வெருவாய்ப் பழகிவிட்
ட அநேகர், எந்தக் காரியமும் பூரணமாயிருந்த குற்
றம் மூர்த்துக்கும் கிடக்காத மோட்சத்தின்புட
பாக்கியவர்களாயிருப்பது அரிது என்று ஒருகதை
யில் சொல்லப்பெட்டிருக்கிறது.

இத்தத் துக்குணம் ஏதாவது மெது இருந்ததில்
தட்டிக்கொண்டிருந்தால், அதை உடனே அகற்றி
விடப் பிரயாணிசப் படுவோமாக, வீட்டிலும் வெளியி
லும் திருதியுள்ளவர்களாய் நடந்து சமாதானமும்
ஐக்கியமும் கிடைத்த இசத்தில் நந்தோஷமும் பரத்
தில் கமரும் அனுபவங்க்கத் தருதியுள்ளவர்களாயிருக்
கப் பிரயாணிசப்படுவோமாக.

ஆயிற்று. இரண்டாவது, 'என்கையர்க்கு கல்
ஹை'பென்று ஒருபெண்மணி ஸ்திரீகள்ஒழுங்
குயிருக்கவேண்டியபணைப்பற்றிச் சொன்ன புக்
திமதிக்காக் கேளுங்கள். எழுதியவன் பெண்
பாலாத்லால் அவன் பெண்களைமட்டும் குறி
த்து எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒழுங்கு புருஷர்க
ளுக்கும் அவசியமாயிருக்கவேண்டியதாதலால்
என் மறுதொழுக்கே! உங்கன் கவனையர்க்கு
ச்சொல்லியது உங்களுக்குமே சொன்னதுபோல
வேயென்று எண்ணி, நீசுளும் எல்லா விஷயங்
களிலும் ஒழுங்குள்ளவர்களாக விருந்து நடந்
துகொள்வீர்களென்று கம்புகிறேன். ஸ்திரீகள்
ஒழுங்காய் யிருக்கவேண்டியபணைப்பற்றி ஒரு பெ
ண்மணி சொல்லிய கல்ஹைக்கைக்கேளுங்கள்.

ஒழுங்கு.

ஒரு ஸ்திரீயின் குடித்தனம் சிறந்த குடித்தனமா
யிருக்க வேண்டுமானால், ஒழுங்கிருக்க வேண்டியது
அவசியம். "ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒவ்வொரு
த்தானமுண்டு" என்பது ஒழுங்கைக் குறிக்கும் ஒரு

கல்வ பழமொழி. ஒவ்வொரு பொருளையும் அதனை
னிடத்திலவைத்து, அந்தந்தப் பொருளை அதனைத்
தேவிலைக்கி உபயோகிப்பது கல்வொழுங்கு. சில ஸ்திரீ
களின் வீட்டும் பெட்டி இருக்கும் இடத்திலே சட்
டியையும், சட்டி இருக்கும் இடத்திலே பெட்டி
யையும், அப்படி இருக்கும் இடத்திலே உடுப்பை
யும், உடுப்பு இருக்கும் இடத்திலே சிறு வீடாயிருக்
பாக்கலாம். நாம் இருக்கும் வீடு சிறு வீடாயிருக்
தாலும், நமக்குள்ளவைகளை ஒழுங்காய் வைத்திருப்
பது உடாத காரியமல்ல. ஒழுக்கேனான குடித்
தனம் உள்ளதையெல்லாம் கொள்ளையாக்கும் பின்னி
த்தனம் என்றே சொல்லப்படவேண்டியது. கடவுள்
நமக்குக் கிருபையாய்க் கட்டினவீட்டிருக்கும். எல்
லாக்காரியத்திலும் நாம் ஒழுக்கம் உடையவர்களா
யிருக்க வேண்டுமென்பதே அவருடைய உணர்
களிவான் விருப்பம். மேலும், நாம் கமத வேலை
யைச் செய்யப்போது, பல் வேலைகளையும் ஒரே சம
யத்தில் செய்யத்தொடங்கி, அனைத்த அனாகுரு
பாய் விட்டுவிடாமல், அந்தந்த வேலைகளையும் அதனை
தன் சமயத்தில் செய்தால், நாம் எப்போதும் எக்
காரியத்திலும் ஒழுங்கும் சித்தியும் உடையவர்களா
யிருப்போம். கமத உடையிலும் சரி, கடையிலும்
சரி, வீட்டிலும் சரி, வெளியிலும் சரி, கொடுக்கவி
லும் சரி, வாங்கவிலும் சரி, தேச்சிலும் சரி, செய்
வைகளில் சரி, ஒழுங்குள்ளவர்களாய் விருப்பதே நம்
மை முன்னுக்குக் கொண்டுவரும் முந்தின காரியம்.
சின் பேசுவது ஒன்றும், செய்வது ஒன்றாய் இரு
க்கும். வெளிக்கு மித்தருக்களாயிருந்து உன்றோ
யோ சத்தருக்களாய் யிருக்கும் ஒழுக்கேனே மனிதரும்
அநேகர் உண்டு. நாம் ஒன்றைச் செய்வோ மென்று
சொன்னால், அதை எப்படியாயினும் செய்யவேண்
டியது மெது கடமை. மெது நடக்கை ஒழுக்காய் யிரு
ப்பதே எல்லா ஒழுக்கத்திலும் சிறந்த ஒழுக்கம்.
அது மனிதருக்கு மார்திரமல்ல, தேவனுக்கும் பிரி
யமாயிருக்கும். எந்தக் காரியத்தையும் ஒழுங்கோடு
செய்யும் குடித்தனக்காரி குறைந்தகுடித்தனக்காரி
யாய் யிருப்பான் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவரு
க்கு எந்தக் காரியத்தை எந்த இடத்திலே எப்படி
கண்ணிடுக்கவேண்டுமென்று தெரியும், அவன் பேசு
கும் அந்தந்தோறுதிரால் அவன் நடக்கையும் ஒழுங்
காயிருப்பதால், பூலோகத்தார் அவனைப் புண்ணிய
வதி யென்றும், பரலோகத்தார் அவனைப் பாக்கிய
வதி யென்றும் அழைப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட பெ
ண்கள் மெது தேசத்தில் தினந்தோறும் அதிகரித்து
வந்தால் நல்லாயிருக்கும். எகையோ, நீசுள்
எதைச்செய்தாலும் ஒழுங்கோடுசெய்யப் பிரயாணி
சப்படுகிறீர்களா? நம்மை உண்பாக்கின கடவுள் ஒழு
ங்கை விருப்பி, ஒழுக்கேனத்தைப் பணக்கும் கடவு
ளாயிருக்கிறபடியால், அவரை உக்கருடைய கோ
ணலும் தாறுமாறுமான வழிகளால் கோபப்படுத்தி
மல், கோணவழிகளால் பிரியப்படுத்தப்பிரயாணி
சப்படுங்கள்.

அன்பின்வல்லபத்தைப் பற்றி ஒரு கீண்டர்
எழுதியிருப்பதைக் கீழே பதிப்பிக்கிறேன். அ
தைக் கவனமாய் வாசித்துப் பாருங்கள்:—

அன்பின்வல்லபம்.

“அநேக ஜனங்கள் அன்பினால் மாத்திரம் வலிபட்டு வெருவான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இதற்கு என்னிறந்த திருஷ்டபாத்தங்களை இந்ததேச சரித்திரத்தில் காணலாம்.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் தான் வெருவாய் சேசிக்கும் பிள்ளைக்குக் காட்டும் அன்பு இப்படிப்பட்டதென்று அனுபவாகத்தால் அறிந்திருக்கிறான். விசேஷமாக ஒருவேளை வியாதிபயிருக்கும்போது, தாயானவள் காட்டும் அன்பு அளவிடப்படக் கூடாததாயிருக்கிறது.

அன்பிற்கு வேறொரு வல்லமையும் உண்டு. “அன்பு அன்பைப் பிறப்பிக்கும்” என்பது ஒரு முதுமொழி. ஒருவன் மெய்யாகவே எம்மை சேசிப்பதை நாம் காணுவோமாகிலும், அவன் செய்யும் சிறு பிழைகளையும் அடிக்கடி மன்னித்து விடுகிறோம்; அதே பிழைகளை வேறொருவன்செய்வானால், நாம் மன்னிக்க மாட்டோம். இப்படியாக எமது அன்பு நானுக்குள்ளே அதிகமாக விர்த்தித்துக் கொண்டே வந்து கடைசியாக அது எளிதில் பிரிக்கப்படக் கூடாத அன்பாகி விடுகிறது. இதனால் நாம் ஒரு சிறந்த படைத்தக்கற்றுக்கொள்ளலாம். எமது வீட்டிலாவது குடும்பத்திலாவது அன்பற்ற யாராவதும் இருந்தால், அவர்களை நாம் சேசிப்பதால், அவர்கள் குணத்தை மாற்றப் பிரயாணப்படக் கடவோம். நீமைக்குப் பதில் தீமைபைச் செய்யாமல், பட்சமற்ற வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாய் அன்பான வார்த்தைகளையும், பிறரைக்குறித்து அசட்டையாகியாமல் அவர்களுக்குக்கக் கவலைப்படுகிறவர்களையு மிருக்கக்கடவோம். இது பெரு வருத்தமான விஷயம் என்று எவரும் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டாம். ஏனென்றும் இதிலே ஒவ்வொருவருடைய கயபாக்கியமும் பூரணமாய் இருக்கிறது.

ஒருதேசத்திலே ஒரு அரசன் இருந்தான். அவன் தனது குமாரனை வெருவாய் சேசித்து, அவனுக்கு வேண்டியவற்றை யெல்லாம் திரளாய்க் கொடுத்த வுத்தான். ஆகிலும் அந்த இளவரசன் எப்போதும் பாக்கியமற்றவனாகவே இருந்தான். தனக்குடிலிலாததோடு ஒருதாதன காரியத்தையே அவன் எப்போதும் விருப்பிவனாகக் காணப்பட்டான். ஒரு நாள் ஒருமத்திரவாதி அரசன்மனைக்கு வந்து, இளவரசனைப் பாக்கியமுள்ளவனாக மாற்றவேண்டு என்று. அரசன் அந்தமருச் சம்மதித்து, மத்திரவாதி கேட்டும் எதையும் தருவதாக வாக்களித்தான். மத்திரவாதி ஒரு காகிதத்தில் ஒரு வெண் வஸ்துவைக் கொண்டு சில வார்த்தைகளை எழுதி, விளக்கின்மேல் பிடித்து வாசிக்கச் சொன்னான். அப்பொழுது, அந்த வெண்ணை எழுத்துக்கள் எல்லாம் அழகான நீல எழுத்துக்களாக மாறி, “தினந்தோறும் எவனுக்கேதிலும் அன்பான செய்கை ஒன்றைச் செய்து வா” என்று தோன்றின. இராசகுமாரன் இந்த இரகசியத்தின்படியே செய்து, இராசியத்திலுள்ள பாக்கியம் கறைத்த பையன் ஆனான்.

இது ஒரு கதையாய் மாத்திரம் இருந்தபோதிலும் பெரிய உண்மையை வெளிப்படுத்திறது. எம்மை

யாருக்காக மனதா உப்புக்கொடுப்பே

களை எப்போதும் அதிகமாய் சேசிப்போம்

தில் இது சற்றுக் கடினமாயிருந்தபோதிலும் திவ்யதோறும் அதனால் நமக்கு அதிகான்மை கிடைக்கும். நாம் யாவா சேசிக்கிறோமோ அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் எனவிரும்பத்தோடுதிலும், எம்மை சேசிக்க எப்படுவார்கள்.”

என் கின்னஞ் சிறு கேசர்களே! அன்பின் வல்லபத்தைக் காட்ட மேலேசொல்லிய கதை யில் “மத்திரவாதி ஒருகாகிதத்தில் ஒரு வெண் வஸ்துவைக்கொண்டு சில வார்த்தைகளை யெழுதி விளக்கின்மேல் பிடித்து வாசிக்கச் சொன்னான். அப்பொழுது அந்த வெண்ணை எழுத்துக்களெல்லாம் அழகான நீல எழுத்துக்களாக மாறி”த் தோன்றினவென்று படித்தீர்களே; அந்த மத்திரவாதி செய்த குணம் கின்னனது உங்களை யாருக்காவது தெரிந்ததோ? விவேகசிந்தாமனியைக் கவனமாய் வாசித்து வரும் விவேகமுள்ள சிறுவர் யாரும் இதன் குணமந்தையறிந்தசொல்லத் தக்கவர்களாக விரும்பார்கள். விவேகசிந்தாமனியை வாங்கி வாசிக்கும் சிறுவர்களில் இந்தக் குணமந்தையறிந்த தபால் மூலமாக முதல் முதல் தெரிவிக்கும் சிறுவர்க்கு மாத்திரமேயென்றும் புல்தகமாவது, விஜய வருஷத்த ரிப்பன் பாக்கெட் பஞ்சாங்கமாவது வருணத்தீர்த்ததீர்த்தியான் மஹாராணியின் ருமேப் படமாவது இமாமுனிக் கப்பமும், தபாக்கூலி கட்டுக்கூலிச் செலவு பரிசுபெற்றவன் கொடுத்த வருவியத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பரிசுபெறப் போட்டிப்போடும் சிறுவர் ஆணவால் 12-வயதுக்கு மேற்படாமலும் பெண்ணினால் 14-வயதிற்கு மேற்படாமலும் மிருக்கவேண்டும். சிறுவர்கள் தங்கள் பெற்றோர் மூலமாகவாவது, தங்கள் வார்த்தியார் மூலமாகவாவது எழுதி அனுப்பவேண்டும். எழுதும் போது அவர்கள் பேர் ஊர் வயது விவரங்கள் காணப்பட்டிருப்பதோடு இந்தச் சூக்ஷ்மத்தை அச்சிறுவர் பிற்றதவியின்றிச் சுயமாகக் கண்டு பிடித்ததாகப்பெற்றோர் கைப்படவாவது வாத்தியார் கைப்படவாவது உதறிமொழிவாங்கி அனுப்பவேண்டும். இப்பரிசுபெறப் போட்டிப்போடுகிறவர்கள் தாங்களேயாவது தங்கப்பெற்றோர் மூலமாயாவது விவேகசிந்தாமணி வாங்குகிறவர்களாக விரும்பக்கவேண்டும். இதற்கு பதிலெழுதுவோர் “திருவல்லிக்கேணி, விவேகசிந்தாமணி ஆபீசில், மாயுண்டிக்கு” என்று விவசமெழுதியனுப்பவேண்டும்.

விசேஷகருநிப்புகள்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ராய்பஹதூர் மது நமதுபத்திரிகை னா திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி பண்டாராசங்கீர்த்தியவர்கள் மது பத்திரிகை மிக உபயோகமூன்றாயிருக்கிறதென்பதை யுணர்ந்து அதை விரித்தி செய்து துறாண்டுக்குக் கொண்டுமேவேண்டுமென்று மகக்ரு உற்சாகமூட்டியெழுதி அதன் அபிவிருத்திக்காக 20-ரூபாய் ஈன்கொண்ட யளிக்கவும் மன்றவர்களை அங்கீகரித்து, வந்தனத்துடன் அவர்உதவியுரிந்ததை ஒப்புக்கொள்கிறோம். ம-ள-ள-ஸ்ரீ திவான் பகதூர் எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர் எஃ. ஐ. இ. அவர்களும் மது பத்திரிகையின் உபயோகத்தை நன்றணர்ந்து அது எங்கும் பரவி விரித்தியடையத் தம்மவியல் உதவி செய்வதாக வாக்களித்ததோடு 20-ரூபாய் திரவியசகாரமும்செய்து ஆதரவுபுரிந்ததை அறிவியல் வந்தனத்தோடு அங்கீகரித் தேற்றுக்கொண்டு வெளி விடுகிறோம். 'மற்ற செல்வகூலர்களும், ராஜாக்கள், மடபதிபதிகள், ஐயீன் தாரார்களும் இவ்வியல்பில் நமக்கு வேண்டுகூலிசெய்து இப்பத்திரிகை என் றென்றைக்கும் கிலைவரமாய் கின்றுதவி வரும்படி கைகொடுத்த தாத்தரிப்பார்களென்று அவர்களெல்லார்க்கும் விவையுங் மாய விண்ணப்பம் செய்துக்கொள்கிறோம்.

1892-ஆது வருஷத்தில் பார் சட்டிருபணாசபை விமெத்து சபையார் சட்டமா கள்சீர்த்திநீதம் கச் செய்த இத்தியன் கெளன் ஸில்ஸ் ஆக்ட்டு கிபந்தின்களி ன்படி இத்தியாவிலுள்ள சட்ட சிருபண சபைகளைப் பெரிதாக்கி, அவைகளுக்கு ஜனப்பிரதிநிதிகள் நிய மிக்கப்பட ஏற்பாடுசெய்து அச்சபை மெம்பர்களின் அதிகாரங்களையும் அதிகப்படுத்தி கவர்ன்மெண்டார் இத்தியா மந்திரியோடு சேர்த்து யோசித்து விதிகள் தயார்செய்து வருகிறார்களென்று போன்மாச்சுதி லே சொன்னோம். சட்டசிருபண சபைகளைப் பெரி தாக்கி அவைகளுக்கு ஜனப்பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப் படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய சட்ட சம்பந்த மான இடைபூறுகள் ஏதோ கோரிட்டிருக்கின்றன வென்று சொல்லி இத்தியா மந்திரியவர்கள் அவ்வ கைச்சீர்திருத்த சம்மந்தமாய் விதிகள் செய்வதைக் கொஞ்சகாலத்திற்குத் தள்ளிவைத்துக்கொள்கிறார்களென்று சொல்லியபடி ஐந்திரிவிசாரணை யேற்பாட்டை உண்மையாகச் சீர்திருத்துவதற்கான வழி வகைகளை யெடுத்துக் காட்டுவதற்காக அது விஷயத்தைப் பற்றி விசாரித்த சிபேர்ட்டுசெய்ய ஒரு 'கமிஷன்' ஏற்படுத்த உத்திரவு செய்திருக்கிறார். அவ்வுத்திர வுப்படி 5-பேர்வைப்படி சபையொன்று நிய மித்திருக்கிறார்கள். இத்தியா மந்திரியின் உத்திரவுப் படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் சபைக்கு கைகத்தா ணைகோர்ட்டுஜெட்ஜ் மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் ப்ரிண்டஸெப்ஸ் அக்ரொசுதுதிபதியாகவும் டெஹ்ராஜா ஸர். ஜோ தீந்தர மோஹன் டாகோர், மர்தி ணைகோர்ட்டு ஜெட்ஜ் ஸர், இராமச்சந்திர மித்தர், பாரிஸ்டர் ஸர்

கள் செலுத்தி வருவதற்காகச் செலுத்திவிவக்குகள் செய்திருக்கிறார்கள். அவை ஏதத்தாவு எல்லாசட்ட சிருபண சபைகளுக்கும் ஒரேவிதமானவையாக இருக்கின்றன. மது இராஜதானி சட்டசிருபணசபை சம்மந்தமாய்ச் செய்யப்பட்டவிதிவிலக்குகளைமட்டும் அடுத்த சூழினையில் எடுத்தாணப்போம்.

லார்ட் டப்பிரின் இராஜப் கதேச கலேக் பிரதிநிதியாக வருக்கையில் கவர்ன்மெண்டார் உத்தியோக நியமன விஷயமாய் நியமித்த (கமிஷன்) சபையார் செய்த சிபேர்ட்டுசெய்யும் இந் தியாமந்திரியவர்கள் செய்திருக்கும் உத்திரவை யனு சரித்து 'இவ்விராஜதானியில்' கதேசிகளுக்கு இதுவ ரையில்கொடுக்கப்படாத உயர்ந்த உத்தியோகங்கள் அளிக்கக் கவர்ன்மெண்டார் உத்தேசிக்கிறார்களென் று தெரியவருகிறது. இவ்வுத்தேசப்படி கதேசிகள் இரண்டொருவருக்கு ஐரண்டைக் கலெக்டர் வேலை கொடுக்கப்படுமென்று அறிவிக்கும், அப்படி கலெக்டர் வேலை கொடுக்கப் பெறத் தக்கவர்களில் சிறித்திரே வுன் இலாகாத் தலைவராகவருக்கும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ திவான் பஹதூர் எஸ். ஸ்ரீனிவாச ராகவயங்கார் அவர்கள் ஒருவரென்று சொல்லப்படுகிறது.

பெங்களத்தில் ஐந்திரி விசா ரண யேற்பாட்டு விஷயமாய் அம்விராஜதானி கவர்ன்மென் டார் பிறப்பித்த உத்திரவு காரணமாய் உண்டான அமரிகுமளி இன்னும் மூற்றும் அடங்கவில்லை. இத்தியா மந்திரியவர்கள் அவ்வுத்திர வை ரத்து செய்து விடவேண்டுமென்று உத்திரவு செய்ததாக வத்தி பிறத்தும் அப்படிப்பட்ட உத்திர வு ஒன்றும்வெளியாவில்லை. இப்பொழுது இத்தியா மந்திரியவர்கள் பெங்கள உத்தியைக்கவர்ன் ஸர், சார் ஸ்ஸ் எவியட் செய்த பிரேரேபணையை இத்தியா கவர்ன்மெண்டார் சிபார்சு செய்தினைப்பேரிவங்கீகரித்து, அவர் செல்லியபடி ஐந்திரிவிசாரணை யேற்பாட்டை உண்மையாகச் சீர்திருத்துவதற்கான வழி வகைகளை யெடுத்துக் காட்டுவதற்காக அது விஷயத்தைப் பற்றி விசாரித்த சிபேர்ட்டுசெய்ய ஒரு 'கமிஷன்' ஏற்படுத்த உத்திரவு செய்திருக்கிறார். அவ்வுத்திர வுப்படி 5-பேர்வைப்படி சபையொன்று நிய மித்திருக்கிறார்கள். இத்தியா மந்திரியின் உத்திரவுப் படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் சபைக்கு கைகத்தா ணைகோர்ட்டுஜெட்ஜ் மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் ப்ரிண்டஸெப்ஸ் அக்ரொசுதுதிபதியாகவும் டெஹ்ராஜா ஸர். ஜோ தீந்தர மோஹன் டாகோர், மர்தி ணைகோர்ட்டு ஜெட்ஜ் ஸர், இராமச்சந்திர மித்தர், பாரிஸ்டர் ஸர்

கரிப்பித் இவாண்டி, மந்திரிகிட்ட ஜூட்டிஸ்டர் லாட் ஆவிய நால்வரும் மெம்பர்களுக்கவு மிருக்கத் தெரித் தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய ரிபோர்ட்டுக் கிடைத்தபின் இத்தியா மந்திரியவர்கள் இது விஷயத்தைப்பற்றி முடிவான உத்திரவுசெய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

சென்னைஹைகோர்ட்டுக்குச் ஹைகோர்ட்டு. சில வருஷகாலமாக சத்தியாக் கியமிக்கப்பட்ட பி-வது ஜட்ஜ் வேலை அடுத்த எப்பிராம் மாசத்திலிருந்து இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு இருக்க இச்சியாபவந்திரியவர்கள் அதுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். யிஸ்டர் ஜண்டிஸ் ஹாண்ட்லி அடுத்த மார்க்சு மாசத்தோடு வேலையை விட்டு நீங்கிப்போவதாகத் தெரியப்படுத்தி யிருக்கிறார். அவர் அப்படி நீங்கிப்போகும் பக்கத்தில் வருகிற எப்பிராம் மாசமுதற்க்கொண்டு ஒரு வருஷத்துக்கு வேலைபார்த்து-வத, சென்னை ஹைகோர்ட்டுக்கு 6-வது ஜட்ஜி யொருவர் சியமிக்க வேண்டியவரும், அவ் வேலைக்கு யானா சியமிப்பார்களோ தெரியவில்லை, ஹைகோர்ட்டிலுக்கெல்லாம் தகுதியுள்ள ஒருவனாரிய யித்தால் சதேகிகளுக்கெல்லாம் திர்ந்தியாக விரும்பும், கவர்ன்மெண்டர் சித்தம் எப்படியோ தெரிய வேண்டும்.

பிரகடனபத்திரம்.

	ரூ.	அ.
பத்தப்பாட்டுக்கொடுக்கின்றிய ரூபா	3	0
தபாந்தலி ரிஜிஸ்டிரேஷன் சார்ஜ்	0	6
செலுத்தித்தாமணி கச்சினுக்கின்றியரூபா	6	0
தபாந்தலி ரிஜிஸ்டிரேஷன் சார்ஜ்	0	8
சிலப்பதிகாரம், அடியார்க்குக் கல்லாரூபா	5	8
அரும்பதவுரை		
தபாந்தலி ரிஜிஸ்டிரேஷன் சார்ஜ்	0	7
மதுரைக்காஞ்சி கச்சினுக்கின்றியரூபா	1	0
ரெடுசெல்வாடை	0	6
கச்சியானத்தருத்திரேசர் கண்ணெயிறுது	0	2
திருமலிலுத் திரிபந்தாதி	0	1

இப்புத்தகங்களை என்னிடத்தும் இவ்விவேகசிகித்தாமணி ஆப்சிசும் ரூபணம் செலுத்தி விலைக்கு வரிக் கொள்ளலாம்.

இவ்வணம்,

ரூபகோணம்,

கெவன்மெண்ட் காலைஜ்,

வே. தாமசுநாயகன்.

REFRESHMENT AND CONFECTIONERY OF THE BEST SORT CAN BE HAD OF H. RAMASWAMIAH.

335, Thambu Chetty Street,

Black Town.

The above Refreshment Room was started last year to meet a long felt want in the locality and it has ever since obtained a very satisfactory opinion of the Public. It is situated near the New Law Courts. The Proprietor requests the public to encourage him by giving him their support and patronage.

THE WATERBURY WATCH.

“வாடர்பரி வாட்ச்.”

என்பது நீடித்த கிழக்கத்தினதும், சரியாக ஓடுவதுமான ஓர் நல்ல கைக்கடிகாரம். இதன்விலை ரூபா 7½ ரூப. இக்கடிகாரம் ஆயிரக்கணக்காகச் சென்னை மவுண்ட் ரோட் ஷூலிஸ் கம்பெனியாரால் விற்கப்பட்டிருக்கிறது. 1886, 1887-வது வருஷங்களில் விஜயநகர கிழக்காங்கிலிஸ் துறந்த கணக்கானவை இன்னும் சரியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. விஜயநகர எழு, அண்ட் டே. (ரு 7-8-0.)

ADDISON & Co.,

SEQUAH'S REMEDIES.

ஸிக்வாலி ஹுடைய மருந்துகள் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டிலுள்ள அடிஸன் கம்பெனியார் வளர்ப்பில் கிடைக்கும். விலை புட்ட 1-சது ரூ 1-4-0.

RUBBER STAMPS.

முதல்தரமான ரப்பர் ஸ்டாம்பு வேண்டுமானால் அடிஸன் கம்பெனியாரிடம் போங்கள். எத்தமாதிரியில் வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும்.

ADDISON & CO.,

Mount Road,

MADRAS.

விளம்பரம்.

டப் அண்ட் கம்பெனி

மவுண்ட் ரோட்டு.

இது காட்டப்பட்ட எச்சில் தரும்பு, மேகப்படை, ஸ்திரீகளுக்கு அரையில் உண்டாகிற இடுப்புக்கடி, மற்றும் தேகத்தில் உண்டாகிற பல சம்பந்தமான படைகளையும் நீக்கும். இரண்டொரு காணிலேயே இதன் பிரயோசனத்தை யறியலாம். ஒரு டப்ரின் விலை ரூபா 1, பாக்கித் சார்ஜ் அனு 2.

காச்சல் கட்டிச் சூணம்

சகலவிதமான விஷகாரம், மலிகாட்டுச்சுரம் இவைகளால் வெவித்து வழியத்தில் காச்சல் கட்டிசூண்டு வருத்தமடைகிறவர்கள் இச்சூணத்தைக் காணாமலா சரப்பிட்டு வரவும். புட்டி 1-சது ரூபா. 1-8-0.

காப்பான் களுக்குக் களிம்பு.

தாபத்தலையார்க்குளுடைய மேக சம்பந்தத்தினால் சிறு குழந்தைகளுக்குக் கால், கை மேக ரூதலைய இடங்களில் காணும் சகலவிதமான காப்பான் களுக்குக் கால் காணாமலாகவில்லை மேலுக்குப் போட்டு வரவும் மருத்து போடுமுன் வெக்கி விட்டு அஸம்பிவிட வேண்டும். கிதையம் ரூபா 1-0-0.

DUFF & Co.,

Chemists & Druggists,

MOUNT ROAD, MADRAS.